

В Ади Роговцевої було таємне кохання

як виявилось – одне на все життя
Історія Людини-легенди – на с. 6

Неповторна творча кар'єра
Ади Роговцевої охоплює понад
шість десятиліть.

ЦІКАВА Читанка

● СПОРТИВНА МОЗАІКА

14 січня 2026 року №1(2)

Ціна договірна

16-річна фігуристка Оксана Баюл і 25-літня біатлоністка Валентина Цербе вибороли для України перші медалі на зимових Іграх.

Валентина Цербе здобула історичну для України «бронзу» на Олімпіаді, не маючи власних лиж і взуття

А коли 16-річна фігуристка Оксана Баюл виборола наше перше
«золото», то в організаторів... не знайшлося Гімну України

Денис ШАХОВЕЦЬ,
champion.com.ua

З 6 по 22 лютого в Італії
відбудуться змагання
XXV зимової Олімпіа-
ди. І хоч українці більше
про себе заявили на літніх
Іграх, адже зимова спор-
тивна інфраструктура у нас
погано розвинена, проте

свої яскраві імена в історії
спорту наші спортсмени
такі вписали.

**За всю історію зимо-
вих Олімпійських ігор
Україна виборола 9 ме-
далей – 3 «золота»** (фігу-
ристка Оксана Баюл, ко-
манда біатлоністок у складі
Віти Семеренко, Юлії Дми-
ми, Валі Семеренко, Оле-

“ **За всю історію зимових Олімпійських ігор
Україна виборола 9 медалей – 3 «золота»,
два «срібла» та 4 «бронзи».**

ни Підгрушної (Білосюк)
і фристайліст Олександр
Абраменко), **два «срібла»**
(біатлоністка Олена Петро-
ва і фристайліст Олександр
Абраменко) та **4 «бронзи»**

(біатлоністки Валентина
Цербе, Лілія Вайгіна-Єф-
ремова і Віта Семеренко
та дует фігуристів у складі
Олени Грушиної і Руслана
Гончарова).

Як Україна виборювала перші медалі – на с. 10

● ХОЧЕТЕ – ВІРТЕ, ХОЧЕТЕ – ПЕРЕВІРТЕ

Що нам пророкують у 2026 році легендарні віщуни

Прогнози на рік «Вогняного
червоного коня» від
Нострадамуса, Ванги і Ніколауса
Ауджули (всі на фото)

Читайте віщування на с. 12

Серед найфантастичніших передбачень – поява інопланетян та НЛО.

● НЕБУВАЛО!

У руках Юрія Кожем'якіна – найбільше яблуко України!

Який садівник, таке й... яблуко! Яблукозавр!

Киянин Юрій Кожем'якін
виростив найбільше в Україні
яблуко вагою 1 кг 281 г і став
рекордсменом Національного
реєстру рекордів України

Подорожці – на с. 7

● СИЛА ЛЮБОВІ

Жоден діагноз не має останнього слова, якщо поруч є любов.

Батько не віддав «безнадійного» сина у спецзаклад. І той... став генієм!

Він умів читати дві сторінки одночасно – по одній
кожним оком. Він запам'ятав слово в слово близько
12 000 книжок. Лікарі наполягали: його слід ізолювати
в закладі. Батько сказав «ні» – і «зламаний» мозок
надихнув світ на фільм «Людина дощу»

Зворушлива розповідь – на с. 10

2

№1(2)
2026

“

Ліна КОСТЕНКО, 95 років, легендарна поетеса-шістдесятниця, письменниця, дисидентка:

«А ви думали, що Україна так просто. Україна – це супер. Україна – це ексклюзив. По ній пройшли всі катки історії. На ній відпрацьовані всі види випробувань. Вона загартована найвищим гартom. В умовах сучасного світу їй немає ціни» (Книга «Записки українського самашедшого», 2010).

● ТОЧКА ЗОРУ

«МАМИНІ ЧЕРЕШНІ»,
НА ВИХІД?

Європа екстрадуватиме
наших ухильантів

Олексій ГОЛОБУЦЬКИЙ, заступник
директора Агентства моделювання
ситуацій

Перед загрозою великої війни лідери ЄС замислилися, а як їм подати своїм чоловікам необхідність збільшити військові витрати та мобілізацію, якщо Європа переповнена українцями призовного віку? Схоже, такі розмови з Президентом України велися не вперше. Але зараз – ситуація перейшла з площини натяків у режим тиску. Але чи вистачить Зеленському сміливості й волі піти на такий непопулярний крок?

Видання Deutsche Welle («Німецька хвиля») цитує звернення німецького канцлера Фрідріха Мерца до Президента України Володимира Зеленського після зустрічі Коаліції охочих на спільній пресконференції в Парижі 6 січня 2026 року: «Перш, ніж молодим німецьким чоловікам доведеться їхати в Україну, молодим українським чоловікам слід повернутися з Німеччини додому, щоб захищати свою країну. ...Україна має бути організована так, щоб її молоді чоловіки могли знайти гідну службу у безпечній та економічно здоровій Україні, а не виїжджали до Німеччини, Польщі чи Франції. Це питання ми з тобою вже обговорювали у Брюсселі. Я вважаю, що це очікування, яке Україна може і повинна виконати. Українські чоловіки не мають виїжджати в ЄС, а мають проходити службу».

Мерц не відкидає участі німецьких військовослужбовців у підтримці миру в Україні, проте за умови, що свою службу вони проходитимуть не на території цієї країни. Імовірим рішенням була б дислокація німецьких миротворців в одній із країн НАТО, що межують з Україною, випливає з його слів.

Я казав це ще 2024-го – що так чи інакше, українські чоловіки за кордоном будуть сприйматись європейцями саме як мобілізаційний резерв України, і вони шукатимуть механізми, як відправити їх воювати. За цей час я вислухав багато про права людини і права громадян, про європейські цінності і законодавство. Але в підсумку навіть з усім цим Європа дійшла саме такого висновку: за Україну мають воювати українці – і всі українці мають воювати за Україну.

Це дуже логічно: як будь-яка країна ЄС має відправляти своїх синів на війну за іншу країну (формально це саме так, нехай фактично це війна за Європу), якщо сини цієї країни спокійно мешкають в них, подалі від війни? В кожній європейській країні зараз живе величезна кількість українських чоловіків, які могли би бути призвані. І на організацію їхньої відправки на захист України піде, зрештою, вся Європа. В них просто немає іншого виходу. Без такого кроку нереально буде перекопати своїх громадян у необхідності мілітаризуватись, а тим більше – в необхідності витратитись на забезпечення Україні ненападу росії.

Тобто, з цим вже ясно. Не ясно інше: як це артикулює наша влада, в який спосіб зніматиме рожеві окуляри з населення. І ще: хто саме це озвучуватиме українцям від імені української влади.

ПІСЛЯМОВА
ВІД РЕДАКЦІЇ:

«Мамині черешні» – часто цей термін вживають щодо чоловіків призовного віку, які уникають мобілізації, прикриваючись сімейними обставинами, допомогою «хворій мамі» (навіть якщо вона здорова) або ж просто виїхали за кордон і звідти демонструють розслаблене життя.

Чому саме «черешня»? Назва походить від відомої пісні Миколи Гнатюка та Анатолія Горчинського «Росте черешня в мамі на городі». Оскільки пісня є сим-

волом глибокого зв'язку з домом і матір'ю, її образ використали для висміювання «маминих синків», які ховаються за материнською спідницею від викликів реальності.

Назва також асоціюється з мемом про народного депутата від «Слуги Народу» Володимира Крейденка, який пояснював свої високі статки і переїзд під час повномасштабної війни до квартири у Печерському районі Києва тим, що... його «мама продала черешню». Це додало вислову відтінку корупції та безглуздих виправдань.

● НЕЗЛАМНІ

Витримати катування і жорстокі умови в полоні Андрію допомогло те, що він обіцяв своїй доньці повернутися.

На тілі українського воїна росіяни випалили напис: «Слава росії» і літеру «Z»

Військовий 79-ї окремої десантно-штурмової бригади Андрій Переверзєв потрапив у полон в лютому 2024 року. Тоді він перебував на позиції, яку називав «справжнім пеклом», і відбивав штурми росіян. Однак одного дня поруч із ним вибухнула граната, завдавши важких поранень...

| Надія КАРБУНАР

Опритомнівши, Андрій спершу подумав, що йому вибухом відірвало ноги, адже він їх не відчував. росіяни, які витягли його з бліндажа, мовляв, теж дивувалися, що він вижив після того, як не дихав і не мав пульсу. Згодом його віднесли на російські позиції, де оглянули, але допомогу не надавали. «По суті, ті шрами, які я маю зараз, тоді були відкритими ранами, що кровоточили.

Думаю, я постійно непритомнів через втрату крові», – розповів Андрій. Після цього, каже він, росіяни «привітали» його, щоб він «не забував, де він є», вдаривши по голові п'ятилітровою пластиковою пляшкою для води: «Це було їхнє «ласкаво просимо».

Коли військовий знову прийшов до тями, його почали допитувати. За словами Переверзєва, він знав, що його намагатимуться «зламати», тож почав «розповідати їм казки», вигадуючи відповіді на їхні запитання.

«Коли вони дізналися, з якого я підрозділу, це справді розсердило їх. Вони були дуже розлючені», – каже Андрій.

Катування тривало до ранку наступного дня – протягом цього часу росіяни завдавали ударів струмом по відкритих ранах військового. Після цього його відправили до шпиталю, де провели операцію.

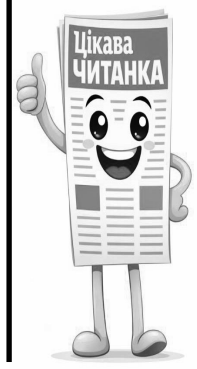
Коли до Андрія прийшла російська медсестра, щоб за-

мінити пов'язку, вона сказала йому: «Не хвилюйся, коли повернешся додому, перекриєш це татуванням або ще чимось». Він сам тоді не зрозумів, про що вона говорить.

Вперше український військовий побачив випалений напис – «Слава росії» і літеру «Z», коли його перевели у звичайну палату: «Я подивився й ахнув... Я сказав: «Ви всі покидьки. Я застрелю вас усіх». За його словами, напис зробив хірург за допомогою, ймовірно, медичного паяльника. Щодо медичних втручань, йому розповіли, що його

“ Каткування тривало до ранку наступного дня – протягом цього часу росіяни завдавали ударів струмом по відкритих ранах військового.

радну форму для маршу Хрещатиком, розраховуючи на блицкриг. Замість запланованих «трьох днів» агресія триває вже 3 роки, 10 місяців та 21 день, що демонструє повний крах початкових стратегічних планів кремля. **Слава Силам оборони України!**

● ПОЛІТИЧНІ БАТАЛІЇ

Дотепні словесні перепалки між Ненси Астор і Вінстоном Черчиллем стали частиною британського політичного фольклору.

Ненси АСТОР (1879–1964), перша жінка в Палаті громад британського парламенту: – Якби я була вашою дружиною, Вінстоне, то підсипала б вам отруту в каву.

Вінстон ЧЕРЧИЛЛЬ (1874–1965), видатний британський державний діяч XX століття: – А якби я був вашим чоловіком, то випив би її.

Цей обмін репліками вважається одним із найвідоміших прикладів британської дотепності та гострої полеміки між цими двома політичними опонентами, які часто конфліктували.

Шокуюче
відео-свідчення
злочину
росіян – на
United24 за
цим QR-кодом:

Операція «Павутина» – це безпрецедентна атака СБУ 1 червня 2025 року на чотири російські аеродроми, що вразила 41 літак, зокрема стратегічних бомбардувальників. Збитки для росіян оцінили у 7 мільярдів доларів. Сама операція відзначилась складним

плануванням (керував особисто тодішній голова СБУ Василь Малюк), використанням дронів із маскуванню під вантажівки-«будиночки» (в яких у потрібний момент відкрилися дахи і вилетіли БПЛА) та залученням українців у РФ, що стало шоком для росіян.

Стів ВОЗНЯК, 75 років, конструктор одного з перших персональних комп'ютерів у світі (його дідусь з бабусяю жили на Буковині, перш ніж емігрувати до США), співзасновник Apple разом із Стівом Джобсом:

«Стів Джобс не написав жодного рядка коду за все своє життя... але він перетворив мої розробки на продукт, який змінив світ».

● СЕРЦЯ, ВІДДАНІ УКРАЇНІ

Останній командир УПА, якого не змогли зламати. І син, якого в нього забрали

В історії України є постаті, про яких важко говорити коротко. Бо це не просто біографія – це доля, зламана і водночас вистояна

Віктор БАРАН

Василь Кук (1913 – 2007) – останній головнокомандувач Української повстанської армії. Людина, яка після загибелі Романа Шухевича взяла на себе відповідальність за рух, приречений воювати без шансів на перемогу, але з обов'язком не зрадити.

Він народився у 1913 році на Львівщині. Ще студентом вступив до ОУН. Польські тюрми. Підпілля. Конспірація. З 1930-х – життя без дому, без імені, без гарантій дожити до завтра.

КДБ називає його «Борсук» – за невловимість. І лише у 1954 році його беруть живим. Через зраду. Через пастку. Через довіру, яка виявилась фатальною.

Під час Другої світової – організація підпілля на сході й півдні України.

Після війни – боротьба вже проти радянської імперії.

У 1950 році, після загибелі Шухевича, Кук стає головнокомандувачем УПА. Фактично – символом того, що рух ще живий.

За ним полюють роками. КДБ називає його «Борсук» – за невловимість. І лише у 1954 році його беруть живим. Через зраду. Через пастку. Через довіру, яка виявилась фатальною.

23 травня 1954-го

кнопку «Тривога», якою було обладнано сховок. За кілометри від цього місця в райвідділку КДБ засвітилася лампа, сигналізує, що пастка закрилася – «Борсука» спіймали.

Його привозять до Києва. І... не судять.

Шість років – тюрми в Києві і Москві, ізоляція, допити. Без вироку. Без терміну. Бо він занадто цінний. Лідера ОУН такого високого рівня, який потрапив живим до рук чекістів, у КДБ ще не було.

Радянська влада хоче не смерті – хоче зламу.

Зробити з нього доказ того, що опір закінчено.

У 1960 році його звільняють – за умови публічного «каяття». Він виходить на радіо зі зверненням до українців. Але навіть тут Кук переграє систему: у тексті звернення він залишає приховані сигнали для підпілля. Його опублікували й у газеті «Вісті з України» – для поширення в діаспорі. Кук вставив у текст слова зі своєї давньої розмови з Ярославом Стецьком, які мали означати, що підпільний канал провалено. Прочитавши це, Степан Мудрик з другого боку кордону зрозумів, у чому справа: «Ми, коли прочитали цього листа, перестали посилати людей старими каналами».

КДБ цього не помічає.

Після звільнення він живе в Києві. Під наглядом. Без трибуни. Без гучних посад. Працює в архівах, в Інституті історії.

Його знову усувають – «ненадійний».

А тепер – найболючіше. Його сина Юрія забрали. Поки Василь і його дружина сиділи в тюрмах, маленького

хлопчика відправили в дитбудинок у Маріуполі.

Без батьків. Без поясень. Так система ламала не лише борців, а

Ось він – славнозвісний «народний» тренажерний зал на Долобецькому острові за Венеційським мостом на лівому березі Дніпра в Києві, заснований Юрієм Куком.

їхні родини. Лише через шість років, після звільнення, вони змогли повернути сина.

Юрій виріс. Став ученим. І – іронія історії – саме він – співробітник Інституту кібернетики Юрій Кук, син головнокомандувача УПА Васи-

ля Кука, у 1970-их роках заснував легендарну київську «Качалку» в Гідропарку. Місце сили. Витривалості. Свободи.

Безкоштовне. Для всіх. При облаштуванні «Качалки» були використані деталі від тракторів, і, як стверджують, радянських танків (!), чавунні батареї, залізничні рейки та каміння. Загалом тут понад 150 знарядь на площі 10 тисяч квадратних метрів – штанги, гантелі, «груші» й навіть боксерський ринг.

Наче продовження батькової філософії – вже без зброї.

У незалежній Україні Василю Куку пропонують звання Героя України. Він відмовляється. Каже: «Я не можу прийняти нагороду, поки УПА офіційно не визнана».

Він дожив до 94 років. Помер у Києві у 2007-му. Не зламаний. Не куплений. Не забутий.

«Поки мої батьки знаходилися у сталінських таборах, я жив у дитячому будинку, – розповідав Юрій Кук. – Лише в 14 років я знову опинився в своїй сім'ї».

● ЗОЛОТІ СЛОВА

«НЕ ВЧИ ДІТЕЙ БУТИ БАГАТИМИ. ВЧИ ЇХ БУТИ ЩАСЛИВИМИ»

Видатний американський підприємець, бізнесмен, промисловий дизайнер і винахідник, один із засновників легендарної корпорації Apple і кіностудії Pixar Стів ДЖОБС (1955 – 2011) помер у 56 років, будучи мільярдером зі статками близько 7 мільярдів доларів. Його забрав рак підшлункової залози. Ось кілька його думок, які він – один із найбагатших чоловіків планети – висловив наприкінці свого життя

Стів ДЖОБС (1955 – 2011), «батько» цифрової революції

«В очах інших моє життя було втіленням успіху. Але якщо відкинути роботу, радості в ньому було небагато. А багатство зрештою стало просто звичкою – фактом, до якого я при звичався».

Тепер, лежачи в ліжку хворим, перегортаючи в пам'яті все прожите, я чітко усвідомлюю: у момент наближення смерті всі визнання й гроші втрачають будь-який сенс.

Ти можеш найняти людину, яка водитиме для тебе авто. Можеш найняти когось, хто зароблятиме для тебе гроші. Але ти не можеш найняти нікого, щоб він поніс твою хворобу замість тебе. Матеріальні речі можна замінити. Але є одне, що неможливо повернути, коли його втрачено, – життя».

Дбай про себе. Цінуй людей поруч. З віком ми стаємо мудрішими й поступово розуміємо: годинник за 30 доларів і годинник за 300 показують один і той самий час.

Чи носимо ми сумку за 30 доларів чи за 300 – грошей у гаманці не стає більше. Чи їдемо ми автомобілем за 150 тисяч чи за 30 тисяч – дорога та відстань однакові, і пункт призначення той самий.

Чи живемо ми в будинку площею 300 квадратних метрів чи 3000 – самотність від цього не зменшується.

Справжнє внутрішнє щастя не походить із матеріальних речей. Летиш ти першим класом чи економом – якщо літак падає, падають усі.

Тож я сподіваюся, ти зрозумієш: коли в тебе є друзі або хтось, із ким можна просто поговорити, – це і є справжнє щастя».

П'ЯТЬ НЕЗАПЕРЕЧНИХ ІСТИН:

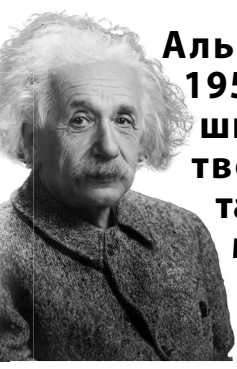
1. Не вчи дітей бути багатими. Вчи їх бути щасливими. Тоді, подорослішавши, вони знатимуть цінність речей, а не їхню ціну.
2. Стався до їжі як до ліків – інакше колись доведеться ставитися до ліків як до їжі.
3. Той, хто тебе справді любить, ніколи не піде, навіть маючи сто причин здатися. Він завжди знайде хоча б одну, щоб залишитися.
4. Є велика різниця між «бути людиною» і просто «бути людиною за формою».
5. Якщо хочеш іти швидко – йди сам. Якщо хочеш іти далеко – йдїть разом.

І НА ЗАВЕРШЕННЯ – СІМ НАЙКРАЩИХ ЛІКАРІВ У СВІТІ:

1. Сонячне світло.
 2. Відпочинок.
 3. Рух і фізична активність.
 4. Збалансоване харчування.
 5. Віра в себе.
 6. Друзі.
 7. Бог.
- Зберігай їх на всіх етапах життя – і матимеш шанс прожити його здорово й на повну.
- Люби людей, яких Бог послав тобі поруч. Одного дня Він може попросити їх назад.

4

№1(2)
2026

Альберт ЕЙНШТЕЙН (1879 – 1955), один із найвизначніших науковців ХХ століття, творець теорії відносності та один із творців квантової механіки:
«Я не знаю, якою зброєю вестиметься Третя світова війна, але Четверта – палицями та камінням».

● ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ!

КОЛИ БУДУТЬ У 2026 РОЦІ
БАТЬКІВСЬКІ СУБОТИ

Поставте свічку за упокій душ померлих і прокажіть щиру молитву!

В ці дні прийнято відвідувати кладовища, ходити до храму та ставити свічки за упокій душ померлих

Василь ОТЧЕНАШ

Вранці у Батьківську суботу віряни приходять на Божественну літургію та загальну панахиду. Християни приносять із собою хліб, олію, цукор, крупи, печиво або фрукти. Цей звичай є символічною милостиною, яку віряни роблять від імені померлих, просячи у Бога спокою для їхніх душ.

- КАЛЕНДАР ПОМИНАЛЬНИХ ДНІВ НА 2026 РІК:**
- **14 лютого** – Вселенська батьківська субота (М'ясопусна батьківська субота).
 - **7 березня** – Друга субота Великого посту.
 - **14 березня** – Третя субота Великого посту.
 - **21 березня** – Четверта субота Великого посту.
 - **21 квітня** – Радониця.
 - **30 травня** – Троїцька батьківська субота.
 - **24 жовтня** – Дмитрівська батьківська субота.

● ПОРАДИ НА ЩОДЕНЬ

БУТИ ВИХОВАНОЮ ЛЮДИНОЮ
– ЦЕ НЕ ПРО ЕТИКЕТ

Це – про серце

kenguru.plus

МАЛЕНЬКІ ПРАВИЛА ВЕЛИКОЇ ПОВАГИ –
ПРО ЛЮДЯНІСТЬ У ЩОДЕННИХ ДРІБНИЦЯХ:

1. Не телефонуй більше двох разів поспіль. Якщо не відповіли – значить не можуть або не хочуть. Поважай це.
2. Повертай позичені гроші без нагадувань. Як і парасольки, ручки чи контейнери. Це називається порядність.
3. Якщо тебе запросили поїсти – не замовляй найдорожче. Вдячність завжди цінніша за розкіш.
4. Припини незручні питання: «А хлопець?», «А діти?», «А квартира?». Це не твоє життя і не твоя справа.
5. Притримай двері людині позаду. Завжди. Це – базова ввічливість.
6. Якщо сьогодні друг платить за таксі – наступного разу твоя черга. Баланс, а не користування.
7. Поважай інші погляди. Те, що для тебе «б», для когось може бути «9».
8. Не перебивай. Слухай. Мовчання часто вчить більше, ніж слова.
9. Якщо пожартував(ла) і ніхто не сміється – зупинись. Дискомфорт – теж відповідь.
10. «Дякую» ніколи не буває зайвим. Говори його завжди.
11. Хвали публічно – зауваження роби наодинці.
12. Не коментуй чужу вагу. Краще скажи: «Ти чудовий(а)». І все.
13. Якщо хтось показує фото в телефоні – не гортай. Ти не знаєш, що там далі.
14. Якщо людина йде до лікаря – не питай «що з тобою?». Скажи: «Сподіваюсь, усе буде добре».
15. Стався до двірника так само, як до директора. Велич людини видно в тому, як вона поводить себе з тими, хто їй нічого не винен.
16. Коли з тобою говорять – відклади телефон. Дивитися в екран означає не поважати.
17. Не давай порад, якщо їх не просять. Безкоштовні моралі ніхто не слухає.
18. Зустрів(ла) людину після років – не питай про вік чи зарплату. Запитай, як вона? Це важливіше.
19. Знімай сонцезахисні окуляри, коли розмовляєш на вулиці. Повага починається з погляду.
20. Не хизуйся грошиками перед бідними і дітьми – перед тими, хто не може мати дітей. Емпатія – ось що таке справжній клас.

● ХОРОБРЕ СЕРЦЕ

Чому ворог поховав із військовими почеснями Квентіна Рузвельта

По той бік фронту, крізь ненависть і жорстокість війни, німці побачили не «сина президента США», а солдата, який обрав обов'язок, а не привілеї

Василина ПИСАНКА

Квентін Рузвельт міг залишитися вдома. Наймолодший син Теодора Рузвельта – колишнього президента США – мав усі можливості уникнути фронту Першої світової (1914 – 1918). Але у 1917 році, коли Америка вступила у війну, він зробив вибір, який визначив його долю.

Він добровільно вступив до авіації армії США й напеліг, щоб його відправили на передову. Для нього це було не питанням героїзму – радше питанням честі. Його батько завжди вчив: справжній лідер не ховається за спинами інших і не просить того, на що сам не готовий піти. Квентін жив за цим принципом.

Кров сина президента і кров сина фермера мають однакову ціну.

Поки діти впливових родин шукали безпечні посади, він літав бойові вильоти над Францією у складі 95-ї ескадрильї, вступаючи в смертельно небезпечні повітряні бої – у час, коли авіація лише народжувалась, а кожен політ міг стати останнім. 14 липня 1918 року, під час Другої битви на Марні, його літак був збитий над французь-

Пілот Квентін Рузвельт напеліг, щоб його відправили на передову. Для нього це було питанням честі.

ким Шамері. Квентіну було лише 20 років.

Та справжня глибина цієї історії відкрилася після його загибелі. Німецькі солдати, які знайшли уламки літака, спершу хотіли використати їх для пропаганди: мовляв, «ми збили Рузвельта». Але, усвідомивши, хто саме загинув, вони зробили інший вибір.

Ворог віддав шану ворогу.

Квентіна Рузвельта поховали з військовими почеснями. Хрест для могили зробили з уламків його ж пропелера. По той бік фронту, крізь ненависть і жорстокість війни, німці побачили не «сина президента США», а солдата, який обрав обов'язок, а не привілеї.

Його смерть зламала родину. Теодор Рузвельт, символ сили й незламності, більше ніколи не був таким, як раніше. Але жертва Квентіна стала значно більшою за особисту трагедію.

Вона стала нагадуванням: у боротьбі за свободу всі рівні. Кров сина президента і кров сина фермера мають однакову ціну.

Ось що таке справжня служба.

У Першій світовій війні (1914–1918) загинуло від 15 до 22 мільйонів людей. Військові втрати: від 8,5 до 10 мільйонів солдатів. Україна: близько 1,5 мільйона українців загинули, воюючи у складі армій ворожих імперій – Російської та Австро-Угорської. У Другій світовій війні

(1939–1945) загинуло від 60 до 85 мільйонів людей. Військові втрати: близько 21–25 мільйонів солдатів. Прямі людські втрати України оцінюються у 8 – 9 мільйонів осіб (військові та цивільні), що становить приблизно кожен десятий загиблий у цій війні у світі.

Газета «Нью-Йорк Таймс» 15 вересня 1918 року надрукувала фотографії могили загиблого пілота Квентіна Рузвельта. На тій самій сторінці було зображено старшого брата Квентіна – Арчібальда, який повертається додому після важкого поранення у Франції.

НАША ДОВІДКА:

Теодор Рузвельт (1858 – 1919) – американський політик, 26-й президент США (1901 – 1909), 25-й віцепрезидент США під час президентства Вільяма МакКінлі з березня по вересень 1901 та 33-й губернатор штату Нью-Йорк. Після вбивства Вільяма МакКінлі став наймолодшим президентом США у віці 42 роки, лідер Республіканської партії та Прогресивної партії.

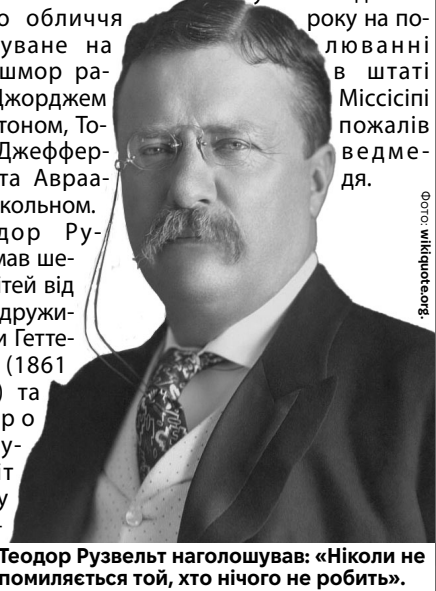
Був прихильником політики «Великої палиці» (Big Stick) – його зовнішньополітичне кредо: «Переговори можуть бути більш успішними, якщо ви говорите м'яко, але при цьому у ваших руках велика палиця».

У 1906 році став першим американцем, який отримав Нобелівську премію миру за посередництво у завершенні Російсько-японської війни. Засну-

вав Лісову службу США та підписав закон про старожитності, взявши під федеральний захист близько 230 мільйонів акрів землі, включаючи національні парки та пам'ятки. Був ініціатором будівництва Панамського каналу, що з'єднав Атлантичний та Тихий океани.

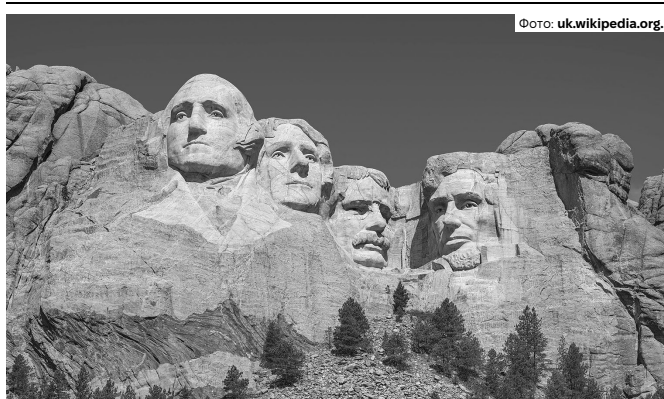
Його обличчя викрабувало на горі Рашмор разом із Джорджем Вашингтоном, Томасом Джефферсоном та Авраамом Лінкольном.

Теодор Рузвельт мав шестеро дітей від першої дружини Аліси Геттс-Вей Лі (1861 – 1884) та п'ятеро від другої Едіт Кароу (1861 – 1948), хоча

Теодор Рузвельт наголошував: «Ніколи не помиляється той, хто нічого не робить».

● ФОТОФАКТ

Зліва направо: Джордж Вашингтон, Томас Джефферсон, Теодор Рузвельт, Авраам Лінкольн постали з граніту на горі Рашмор.

«Гора Рашмор»

Це національний меморіал у США, який знаходиться біля міста Кістоун у Південній Дакоті

Петро МАКОГІН

Він відомий тим, що в гранітній породі висічені 18-ти метрові голови

чотирьох президентів США, які зробили внесок у перші 150 років існування держави (зліва направо): Джордж Вашинг-

тон (1732 – 1799), Томас Джефферсон (1743 – 1826), Теодор Рузвельт (1858 – 1919) і Авраам Лінкольн (1809 – 1865). Якщо слідувати хронології, то Лінкольн мав би передувати Рузвельту.

Роботи над меморіалом тривали 14 років (із жовтня 1927-го по жовтень 1941-го).

Глибокий і пухкий сніг у січні обіцяє багатий урожай у нинішньому 2026 році. Якщо снігу взимку багато – буде багато хліба.

Коли кішка ховає ніс під лапку або лягає ближче до джерела тепла (печі, батареї) – це до лютих морозів. Якщо шкребе кігтями стіни – до хуртовини.

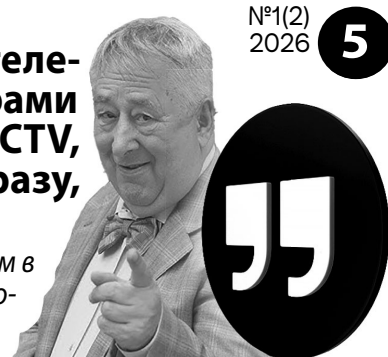
Коли пес валяється в снігу – буде хуртовина, а якщо кінь лягає на сніг – очікуйте відлигу.

Синиці, які голосно кричать вранці, віщують швидке пришествя морозів. Горобці, що збираються зграйками на землі й сидять насупившись, – до негоди.

Микола ЛУЦЕНКО, 75 років, телеведучий та актор, автор програми «Миколина погода» на каналі ICTV, в якій у 1996-му промовив фразу, яка стала крилатим виразом:

«Нехай проблеми та незгоди не роблять вам в житті погоди, хай вам щастить і будьте здорові!».

● СВАТ, СВАТ, СВАТ!

Журналісти-розслідувачі «Проекту» стверджують, що патріарх кіріл співмешкає із Лідією Леоновою.

Лідію Леонову називають «таємною жінкою патріарха».

50 років незаконного шлюбу... патріарха кіріла

Журналісти знайшли «цивільну дружину» глави російської православної церкви володимира гундяєва. Вона проживає в його нерухомості, супроводжує в поїздках і оформляє на себе майно, пов'язане з патріархом

Олексій ТЕСЛЯ

У росії спалахнув гучний церковно-політичний скандал. Розслідування видання «Проект» стверджує, що патріарх московський і всієї Русі кіріл (володимир гундяєв) упродовж майже 50 років живе не сам, а має так звану «таємну цивільну співмешканку».

За даними журналістів, мова йде про Лідію Леонову (у дівочтві – Холодову). Вона мешкає поруч із патріархом ще з радянських часів, регулярно супроводжує його в поїздках і, як зазначається в матеріалах розслідування,

бере участь в управлінні частиною майна, пов'язаного з главою російської православної церкви.

На початку 1970-х років Холодова була одружена з громадянином України Михайлом Леоновим, але цей шлюб швидко розпався. За кілька років, 1984 року, вона переїхала слідом за гундяєвим у Смоленськ, де він проходив служіння, а потім жила з ним і в москві, включно в його будинку у Срібному бору.

Згідно з розслідуванням, Леонова зареєстрована у квартирі патріарха в знаменитому будинку на Набережній із видом на храм Христа

Спасителя. Крім того, на неї оформлено цілу низку об'єктів нерухомості та активів, пов'язаних із кірілом.

Зокрема, Леоновій належить компанія «Владолід» (ймовірно, від імен Володимир і Лідія), що займається управлінням нерухомі-

Автори розслідування вказують, що Леонова неодноразово фігурувала в судових справах щодо елітної нерухомості, яку журналісти пов'язують із кірілом. Її ім'я також згадується в офіційних документах, що стосуються власності та

На Лідію Леонову оформлено цілу низку об'єктів нерухомості та активів, пов'язаних із кірілом.

стю. На цю фірму записано комерційне приміщення в Санкт-Петербурзі, а в тій самій будівлі розташована і її квартира.

Також журналісти вказують на дві земельні ділянки в районі підмосковного парку «Патріот», квартиру вартістю близько 60 мільйонів рублів у центрі москви й автомобілі, якими користується патріарх.

побутових питань патріарха.

На думку розслідувачів, це свідчить про особливий, неформальний статус жінки в його житті.

Раніше в рпц намагалися пояснювати присутність Леонової інакше. Представники церкви називали її або родичкою патріарха, або людиною, яка допомагає йому з господарськими справами.

Російський пропагандист володимир соловйов публічно заявляв, що Леонова є «троюрідною сестрою» кіріла. Втім, журналісти звертають увагу на важливу деталь: у книзі архімандрита Тихона (Затекіна) «Исповедник веры Христовой иерей Василий Гундяев» (діда Володимира Гундяєва, який жив у 1879–1969), де детально описана родина патріарха аж до прадідів, ім'я Лідії Леонової взагалі не згадується. Це, за твердженням авторів розслідування, ставить під сумнів версію про родинні зв'язки.

Автори розслідування підкреслюють, що роль Лідії Леонової фактично відповідає статусу цивільної дружини. При цьому церковні канони забороняють ченцям і вищим духовним особам російської православної церкви вступати в шлюб.

ДО РЕЧІ

Нещодавно під час офіційного заходу за участю президента росії володимира путіна очільник рпц патріарх кіріл опинився в незручній ситуації. Звертаючись до глави держави, він назвав його «володимиром васильовичем», використавши неправильно по батькові. Усвідомивши обмовку, кіріл одразу ж поправився і вимовив ім'я путіна правильно. При цьому спостерігачі звернули увагу на реакцію президента рф: на його обличчі промайнула напружена усмішка, а щелепи помітно стиснулися.

● СТРАШНА ІСТОРІЯ

Отримав серце донора і... повторив його моторошну долю

Мешканець США через 13 років помер так само, як і його рятівник

Василь КІТ

Все було так. 33-річний Террі Коттл вчинив самогубство після того, як дружина Шеріл попросила його піти з дому. Причиною супе-

теперішній. Тож під час сварки він вийшов у ванну і застрелився.

Террі госпіталізували, проте він помер через 4 дні.

Тоді Сонні Грем, у якого були проблеми з серцем, отримав шанс на життя. Медики повідомили, що вони знайшли донора, чие серце йому підійшло б. Цим донором був Террі Коттл.

Ви пам'ятаєте, де ви були 13 років тому в цей день?

речки стало те, що Террі вже був одружений раніше, проте продовжував спілкуватися з колишньою дружиною, що не подобалося його

Чоловіку успішно пересадили орган. Проте його друзі почали помічати зміни: Сонні часто їв хот-доги та випивав пиво –

улюблені страви його донора. Також чоловік закохався у вдову Террі Коттла – Шеріл. Пара

Обидва чоловіки Шеріл наклали на себе руки, застрелившись...

Фотоколаж: chatgpt.com.

зрештою одружилася.

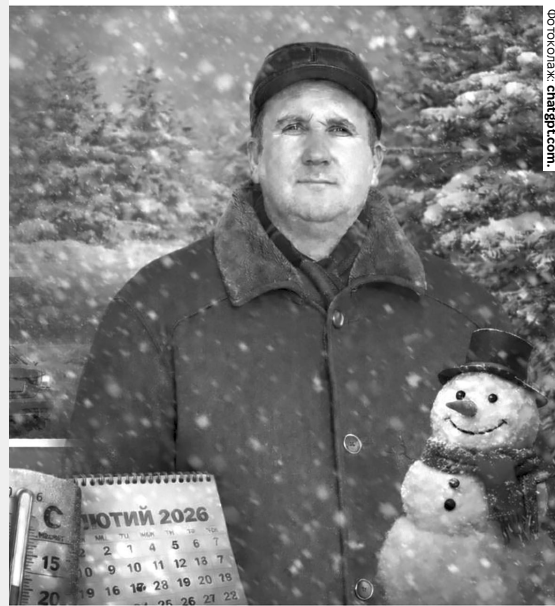
Але на цьому все не закінчилося: чоловік через 13 років після трансплантації серця закінчив життя так само, як і його донор – вистреливши в себе. Перед цим він надіслав

пастору моторошне повідомлення: «Ви пам'ятаєте, де ви були 13 років тому в цей день?».

Що стало причиною цього самогубства, американська преса не повідомила...

● ЩО КАЖЕ НЕБЕСНА КАНЦЕЛЯРІЯ?

ЯКОЮ БУДЕ ПОГОДА ДО ЗАКІНЧЕННЯ ЗИМИ?

«Якщо зимою не змерз, той влітку не нагріється», – натякає на тепле літо-2026 Володимир Деркач.

Своє передбачення на перші холодні місяці 2026 року зробив відомий на Волині народний прогностист погоди Володимир Деркач (на фото), який стежить за «небесною канцелярією» від Різдва до Хрещенського Святвечора (з 25 грудня до 5 січня), і на основі спостережень прогнозує, якою буде синоптична ситуація на увесь рік

Лія ЛІС

Зокрема, Володимир Деркач стверджує, що в третій декаді нинішнього січня вночі буде майже постійно помірний «мінус», лише десь під кінець місяця температура трохи знизиться, але ненадовго. Опади – не сильні, але досить вітряно в окремі дні.

На початку лютого арктичний холод заходить в Україну, здебільшого це стосується Півночі та Сходу, але це не буде довготривалим (від 2 до 4 днів). За тим знову – деяке підвищення температури, яке відбудеться в кінці першої декади і захопить початок другої, а той трохи далі, посиляться опади у вигляді снігу, деколи мокрого. Температура вночі здебільшого все ж таки – «мінус», вдень – близько 0°C. При цьому буде досить вітряно.

Останній, третій відрізок лютого, теж буде багатий на часті опади, хоча й помірні. Температурний режим почне підніматися, але досить повільно: вночі ще досить частий помірний «мінус», та і вдень здебільшого близько 0°C.

«Якщо узагальнити прогноз на зиму, можемо сказати, що в цьому році зима нарешті буде зимою. Хоча, на мою думку, нижче «мінус» 20°C температура не опускатиметься, і то протягом короткого періоду (від 2 до 4 днів) у кінці першої декади січня. Далі затишних мінусових днів – до 10 днів із тріскусим морозом – я не побачив, коли спостерігав. Проте до кінця лютого буде холодно. А це свідчить, що матимемо гарне літо-2026. Бо, як говорили у нас, на Поліссі, старі люди: «Якщо зимою не змерз, той влітку не нагріється», – усміхається Володимир Деркач.

«Коли мене називають «народний синоптик», я кажу: «Prrrrrr!», – говорить синоптикиня Наталка Діденко, яка зазвичай не дає детальних прогнозів на кілька місяців наперед, оскільки вважає їх малоімовірними та ненауковими. Її підхід базується на професійній відповідальності: вона фокусується на короткострокових (до 3 – 5 днів) та середньострокових (до 10 днів) прогнозах, які мають високу точність.

Найхолодніша температура в Україні була -41,9°C (Луганськ, 8 січня 1935 року), а найтепліша – +42,0°C (також Луганськ, 12 серпня 2020 року).

У Володимирі на Волині 11 серпня 1946 року було зафіксовано +38,0°C, а 11 лютого 1929 року – -38,9°C.

Дана ЯРОВА, громадська діячка, волонтерка:
Я хочу, щоб моя країна була в НАТО. Я хочу, щоб троє моїх синів пішли в армію, а не пішли на війну. Я хочу, щоб діти загиблих, якими я опікуюся, також йшли в армію, та не йшли на війну. Я хочу, щоб мої онуки не знали, що таке війна.

ТОЧКА ЗОРУ

КОЛИ НАРОДЖУВАЛА, ТИ ПОГОДИЛАСЯ З ТИМ, ЩО ЧАСТИНИ ТВОГО СЕРЦЯ БУДУТЬ ЖИТИ НЕ В ТВОЄМУ ТІЛІ

Присвячується всім Матерям

Дана ЯРОВА, громадська діячка, волонтерка

Тобі 21 рік. Ти виходиш з полового будинку з порожніми руками. В твого ненародженого ще сина зупинилося серце перед самим народженням. Рятують тебе, бо – сепсис, бо – переливання крові, бо – на грані. Коли ти приходиш до тям і просиш віддати тіло дитини, говорять, що тіла немає. Біовідходи.

Поки ти була в реанімації ніхто не просив віддати тіло. Ти – мати дитини, яка не побачила цей світ, і навіть немає місця поховання.

Тобі 31. Ти 10 років казала, що ти не хочеш бути мамою. Ти могла прокинутися вночі в холодному поті, бо тобі снилося, що ти вагітна. Але. Чомусь все частіше ти обертаєшся на жінок з дитячими візочками. І заглядаєш в них. Потім несподівано ти завагітніла. Тяжка вагітність, постійний токсикоз, неймовірний жах втратити дитину. Але ти народжуєш. Ти – мати довгоочікуваної дитини.

Тобі 40. Ти була 4 роки в програмі зі штучного запліднення. Ти шалено хотіла ДІТЕЙ. Не дитину, а саме дитину. Після величезної кількості спроб, викиднів, ти нарешті вагітнієш ще й дівинею.

9 місяців моніторингу, контролю, переживань. Але диво: ти народжуєш доношену двійню хлопців, хоча хотіла дівчинку. Ти – мати вистраждалої двійні.

Тобі 46. Весь твій будинок у безкінечних чоловічих шкарпетках. Старший – лось, вище тебе зростом, та майже вдвічі важчий за тебе, з перепалдами настрою, як у тебе під час вагітності, постійно погрожує піти з дому. Ти пошепки питаєш всіх своїх знайомих дівчат, чи не знають вони місце, куди можна здати дитину 14 років, і забрати в 21 нормального дорослого. Звісно, не для себе питаєш, для подружки.

Двійні майже 6 років, постійно ділять між собою з криками абсолютно все. Як 6 років тому ділили між собою місце в твоєму животі. Тоді виграв Давид, який лежав по діагоналі. А Остап застовхав у самий таз. Зараз перевагу має Остап. Він важчий та вищий на зріст. Але Давид хитріший. Вони не перестають із криками ділити все інше: цукерки, машинки, одяг, увагу, ще раз машинки, знову цукерки, знову одяг.

Зранку ти прокидаєшся від того, що вони з криком між собою ділять щось, неважливо що. Ти рахуєш, скільки тобі буде, коли вони закінчать інститут, і тобі погано від думки, що тобі їх ще ростити й рости.

Але в один день ти приходиш додому в надскладному емоційному стані. Старший прокидається і йде робити чай. І тільки він уміє зробити його з тією кількістю цукру та такої температури, як любиш ти.

Прокидаються малі. Остап приносить малюнок да чи ще щось, що він зробив для тебе в садочку. Давид залазить до тебе в ліжко обіймати та цілувати. Ти обіймаєш і цілуєш дітей і розумієш, що найбільш прекрасне, що ти зробила в цьому житті, – це народила трьох синів.

Але тоді, коли їх народжувала, ти погодилася з тим, що частини твого серця будуть жити не в твоєму тілі.

МАГНІТНІ БУРІ У СІЧНІ 2026 РОКУ:

- Слабкі: 17, 25, 26, 30.
- Середні: 18, 20, 27, 28.
- Сильні: 19, 29.

Подбайте заздалегідь про ліки від тиску і головного болю. Відмовтеся від алкоголю, кофеїну, важкої та гострої їжі. Бережіть себе і своїх рідних!

У соціальних мережах дедалі частіше з'являються поради використовувати мефенамінову кислоту як альтернативу парацетамолу чи ібупрофену для зниження температури в дітей. Втім, медики застерігають, що такий підхід може бути небезпечним.

Препарат справді має жарознижувальну, знеболювальну та протизапальну дію, однак ключовим зали-

шається питання безпеки. Мефенамінова кислота асоціюється з високим ризиком побічних реакцій, зокрема з боку шлунково-кишкового тракту, кровотворної системи та нирок, особливо при повторному застосуванні. Американська академія педіатрії не рекомендує цей препарат дітям через токсичність, а ВООЗ не включає його до переліку засобів для лікування гарячки.

САЛАТ ІЗ КУРКО ТА АПЕЛЬСИНОМ

Він став хітом соцмереж у ці різдвяно-новорічні дні

Галина ГОНОРОВА

Українські кулінарні спільноти підхопили новий тренд – простий салат із пекінської капусти,

варено копченої курки, яєць, сиру та сокового апельсина. Авторка рецепта Валентина Деревянко зазначає, що поєднання цих інгредієнтів робить страву «легкою, свіжою й неймовірно смачною».

Готують його шарами – капуста, курка, яйце, сир і апельсин, змащуючи кожен

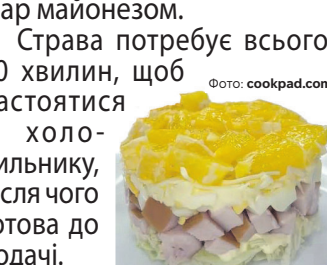

Фото: cookpad.com

що страву інтернет-користувачі називають «надзвичайно апетитною».

НЕБУВАЛО!

Який садівник, таке й... яблуко! Яблукозавр!

Фото: Лана ВЕТРОВА.

Юрій Кожем'якін виростив не просто велетня, а яблуко-гіганта вагою 1 кг 281 г. Обхват плоду – 50 см!

Киянин Юрій Кожем'якін виростив найбільше в Україні яблуко вагою 1 кг 281 г і став рекордсменом Національного реєстру рекордів України

Галина ЯРЕМА, wz.lviv.ua

Уявляєте, йдете до магазину по яблука з наміром купити кілограм.

СЛОВО – ЗБРОЯ!

ОСНОВНІ ФРАЗЕОЛОГІЗМИ ПРО ЯБЛУКО:

- Яблуко розбрату (або незгоди, чвар): причина суперечок, ворожнечі, розбрату.
- Яблуку ніде впасти: дуже тісно, багато людей або речей.
- Яблуко від яблуні не далеко падає: діти схожі на батьків, або йдеться про схожість у поганому чи хорошому.
- Точно в яблуко: влучно, в саму ціль.
- Адамове яблуко: виступ на горлі в колівіків.
- Земляне яблуко: картопля.

І СУСІДАМ РОЗКАЖІТЬ!

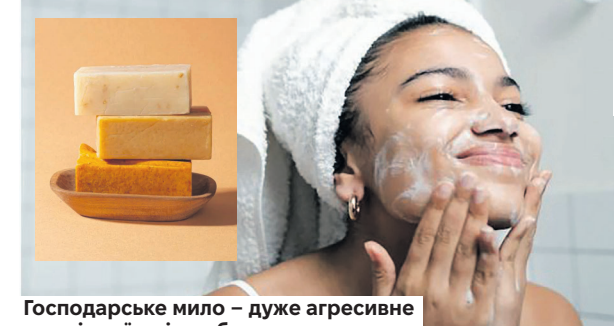

ФОТО: ОЛЕГ ВІДКА

Господарське мило – дуже агресивне для ніжної шкіри обличчя.

ЧОМУ ГОСПОДАРСЬКЕ МИЛО НЕ ПІДХОДИТЬ ДЛЯ ОБЛИЧЧЯ

Бо його основна функція – розчиняти стійкі забруднення, тому рівень pH засобу дуже високий – 11–12, тоді як природний кислотний баланс шкіри становить близько 5,5

Олена КОБИЛЯНСЬКА

«Користуватися господарським милом для обличчя – все одно що мити кришталеву вазу засобом для чищення двигунів. Ефект буде, але він руйнівний», – цитує косметологіє blik.ua.

Таке порушення руйнує захисний бар'єр шкіри – гідроліпідну мантію, і після вмивання шкіра стає вразливою до зовнішніх подразників.

А вам кажуть, що відрізати шматок з одного яблука не будуть. Тоді просите дати на одне яблуко менше. А продавця каже: «Одне яблуко потягнуло на кілограм і 281 грам». Не дивуйтеся, бо це не сон. Саме таке яблуко, розміром із маленькій кавунчик виростив 63-річний киянин Юрій Кожем'якін.

Як розповіла керівниця Національного реєстру рекордів України Лана Ветрова, Юрій Кожем'якін за фахом

ветлікар, а за захопленням – садівник. Серед десяти трирічних яблунь, які Юрій виса-

див у своєму саду, був один «важковаговик» французької селекції – сорт «Джумбо Помм» (Jumbo Pomme).

«Яблуко Симиренка» («Ренет Симиренка») – популярний зимовий сорт яблук (на фото), названий на честь видатого українського помолога Левка Симиренка, який у 1880-х роках описав, каталогізував та поширив цей зимовий сорт, що ріс у саду його батька – Платона Сими-

ренка. Відомий своїми великими зеленими плодами з кисло-солодким, гармонійним смаком, і стійкістю до зберігання до червня.

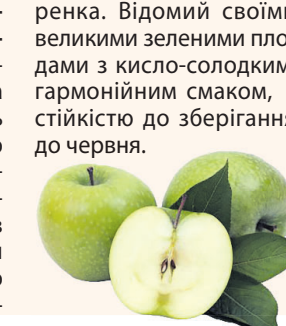

ФОТО: ОЛЕГ ВІДКА

ЗОЛОТІ РУКИ

Чому Марію Телькеш називали «Королевою Сонця»?

У 1948 році вона створила в Массачусетсі будинок, що залишався теплим навіть узимку — без газу й електрики, використовуючи лише енергію сонця та... сіль

Ліна ВОГОНЬ

Разом із архітекторкою Елеонор Реймонд вона спроектувала так званий Dover Sun House – один із перших у світі будинків із пасивним сонячним опаленням. У його конструкції застосували глауберову сіль (сульфат натрію), яка здатна накопичувати тепло вдень і повільно віддавати його вночі. Будинок працював навіть у похмурі дні – без жодних сучасних «розум-

Харукі МУРАКАМІ, 76 років, видатний японський письменник і перекладач:

Якщо якийсь шанс хоча б на один відсоток вищий за інші – спробуй його. Як у шахах. Тобі ставлять шах – ти тікаєш. А поки тікаєш – супротивник, можливо, припуститься помилки. Адже від помилок не застрахований ніхто, навіть найсильніші гравці...

МУДРІСТЬ ВІКІВ

Яблуко розбрату (незгоди, чвар)

Це – вислів, який пов'язаний із міфом про яблуко, що його богиня чвар Ерида підкинула гостям на весіллі Пелея та Фетіди. Переносно – предмет суперечок, причина ворогування

Яблуко розбрату. Слово грецькою καλλίστη («Найпрекрасніша») було написане на ньому Еридою.

uk.wikipedia.org

На весіллі Пелея та Фетіди богиня Ерида не була запрошена, тому задля помсти підкинула туди золоте яблуко з написом «найпрекрасніший». Богині Гера, Афіна і Афродіта, що були там, стали сперечатися між собою, кому належати яблуко, оскільки кожна вважала найпрекраснішою себе. Зевс відмовився розсудити богинь, натомість доручив винести рішення смертному Парису.

Парис – син троянського царя Пріама й цариці Гекаби, якій ворожити провістив, що її майбутній син знищить рідну країну. Одразу ж після народження хлопчика батьки наказали рабові кинути його на гору Іда на поталу ди-ким звірам. Однак малюк не загинув, його годувала своїм молоком ведмедиця. Коли через п'ять днів раб знайшов хлопчика живим і здоровим, то взяв його до свого дому, назвав Парисом і виховував поміж пастухами. Юнак відзначався розумом та відвагою. Він зміг вистояти проти отари від розбійників, за що дістав наймення Александар – «той, що захищає (отари) від чоловіків».

Кожна пообіцяла за оголошення її найпрекраснішою велику винагороду. Гера пообіцяла зробити Париса володарем всієї Азії та наймогутнішою людиною з усіх, що жили на той час. Афіна запропонувала дати перемоги в усіх битвах, наділила Париса найбільшим багатством, красою і мудрістю. Афродіта ж – кохання найпрекраснішої смертної жінки Елени.

Парис присудив яблуко саме Афродіті, як наслідок Гера і Афіна замислили помститися, знищивши батьківщину Париса – Трою (територія сучасної Туреччини), що, зрештою, й почало Троянську війну (XII – XIII століття до н. е.).

ФОТО: ОЛЕГ ВІДКА

Мала понад 20 патентів. Десятиліття випередження свого часу. Реальний вплив на сталу енергетику.

Марія Телькеш довела просту, але важливу річ: чиста енергія — це не мрія майбутнього. Вона була можливою вже давно.

Просто про це говорили надто тихо.

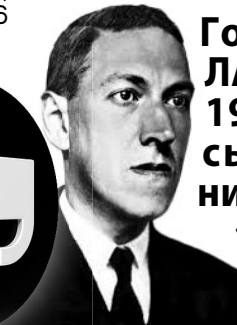
ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ:

Телькеш Марія (Telkes Maria, 12 грудня 1895) – угорсько-американська науковиця (хімія, біофізика), винахідниця, працювала над технологіями сонячної енергії.

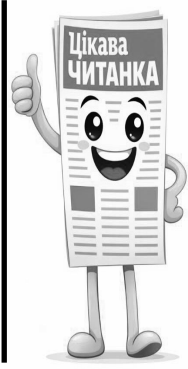
Марія Телькеш мала один із перших будинків на планеті, в якому навіть без газу й електрики було тепло зимку.

№1(2)
2026

8

Говард Філіпс ЛАВКРАФТ (1890 – 1937), американський письменник і журналіст:
«Люди в своїй гріховності набагато жакливіші будь-якої нелюдської істоти».

Відбиток носа кицький унікальний, як людський відбиток пальця, і дозволяє ідентифікувати тварину.
Коти чудово бачать у сутінках, але не розрізняють червоний колір, бачачи його як тьмянний відтінок.
Вуса (вібриси) над-

звичайно чутливі до вібрацій та потоків повітря, вони допомагають коту орієнтуватися та полювати, особливо в темряві.
Можуть бігати зі швидкістю до 48 км/год, що швидше

за найшвидшу людину Усейна Болта, який дистанцію 100 м долав за 9,58 с, а 200 м – за 19,19 с.
Мають гнучкий хребет і відсутність ключиці, що дозволяє їм пролазити у вузькі місця.

● ОЦЕ МАЄШ!

НЕ КАЖІТЬ «НАСТЯ» АНГЛІЙЦЯМ

Українські імена, які шокують у світі

Альона ГОГУНСЬКА

Більшість імен, поширених в Україні, мають іноземне коріння. У повній формі такі імена зазвичай добре знайомі європейцям і не викликають подиву. Проте справжні мовні курйози починаються тоді, коли в хід ідуть скорочення та зменшувально-пестливі варіанти.

Як звичні імена перетворюються на курйози в інших країнах, розповів «24 канал».

ЯКІ ІМЕНА ЗВУЧАТЬ ІНАКШЕ В ІНШИХ КРАЇНАХ?

Лінгвісти зазначають: саме побутові форми імен у різних мовах можуть набувати зовсім несподіваних, а іноді й комічних або образливих значень. Ось кілька прикладів, які здатні здивувати навіть досвідчених мандрівників.

► Валентина

Звичне для українців скорочення «Валя» може стати справжнім випробуванням в Іспанії. Там схоже за звучанням слово постійно використовується в розмовній мові й означає «гаразд», «добре» – аналог англійського «Ок». Як наслідок – ім'я сприймається не як звертання, а як побутовий вигук.

► Людмила

Ім'я з красивим значенням «мила людям» у Сербії чи Хорватії краще не скорочувати до «Люда». У місцевих мовах це слово означає «дурепа» або «божевільна», тож замість компліменту можна отримати неоднозначну реакцію.

► Галина

Для іспанців та італійців ім'я Галина звучить кумедно, адже в їхніх мовах воно буквально перекладається як «курка». Саме тому бренд Gallina Blanca («біла курка») давно викликає усмішку в тих, хто знає це українське ім'я.

► Анастасія

Повна форма Анастасія в англомовному середовищі часто асоціюється зі словом anesthesia – «анестезія». А от скорочення «Настя» ще небезпечніше: воно надто близьке до слова nasty, що означає «огидний» або «неприємний».

► Катерина

Скорочене «Катя» може здивувати жителів Кореї – там подібне за звучанням слово означає «підробка». Водночас повна форма імені сприймається як мелодійна й приваблива.

► Поліна

В Італії ім'я Поліна здатне викликати здивування. Залежно від вимови, воно може асоціюватися зі словами, що означають «кулька» або навіть «курячий послід». У будь-якому разі реакція буде щонайменше несподіваною.

► Ілля

У Франції ім'я Ілля може спричинити плутанину навіть без скорочень. Французькою «Ілля» звучить майже так само і означає «є» або «існує». Тож під час знайомства доведеться пояснювати, що це ім'я, а не граматична конструкція.

ЧОМУ КРАЩЕ НЕ НАЗИВАТИ ІМ'Я «ТАНЯ» В ПОЛЬЩІ?

А ось ім'я «Таня» в Польщі може викликати непорозуміння через схожість зі словом «tania», що означає «дешева». Щоб уникнути двозначності, рекомендується використовувати повну форму імені Tetiana або польський варіант Tatiana, або пояснювати, що Tania – це ім'я.

НАЙПОПУЛЯРНІШІ У 2025 РОЦІ В УКРАЇНІ ІМЕНА ДЛЯ НОВОНАРОДЖЕНИХ (ЗА ДАНИМИ МІНІСТЕРСТВА ЮСТИЦІЇ):

► **Для дівчат:** Софія, Емілія, Єва, Мілана, Соломія, Вікторія, Поліна, Анна, Марія, Вероніка.

► **Для хлопців:** Олександр, Марк, Тимофій, Матвій, Максим, Артем, Богдан, Дамір, Данило, Дмитро, Макар.

ТРЕНД НА НЕЗВИЧНІ ІМЕНА:

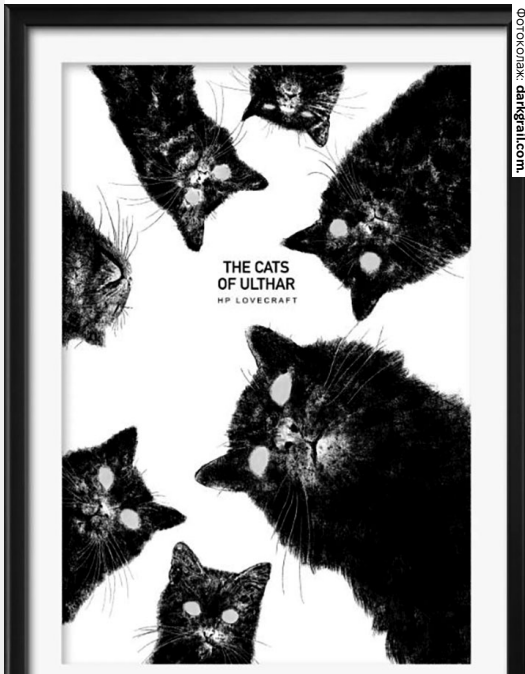
► **Для дівчат:** Валькірія, Аврора, Аліша, Лола, Луна, Рута, Лея.

► **Для хлопців:** Космос, Люцифер, Аскольд, Зореслав, Радомір, Платон, Еней.

● СВІТОВА КЛАСИКА

Коти Ультару

Після цієї події в Ультарі було прийнято закон: «Ніхто не має права вбити кота».

Кажуть, що в Ультарі, який лежить за річкою Скай, заборонено вбивати котів; і я охоче в це вірю, коли дивлюся на істоту, що, муркотучи, сидить біля каміна. Адже коти таємничі створіння, близькі до тих дивних речей, які приховані від очей людини. У ньому душа стародавнього Єгипту та легенди загublених міст Мерое й Офіра. Він нащадок володарів джунглів та спадкоємець таємниць сивочолої й моторошної Африки. Сфінкс – його кривний, і він говорить його мовою; однак він древніший за Сфінкса і пам'ятає те, про що забув навіть той

Говард Філіпс ЛАВКРАФТ

Ще до того, як містяни заборонили вбивати котів, в Ультарі мешкав один старий поселянин з дружиною, яким край як подобалося ловити й мордувати сусідських котів. Навіть не знаю, навіщо вони це робили, хіба лиш тому, що багатьом не до шмиги слухати вереск котів серед ночі, а також те, що ті крадькома вештаються у темряві садами й подвір'ями. Що б їх до цього не спонукало, літнє подружжя з величезною втіхою заганяло у пастку й вбивало будь-якого кота, що наважиться підійти до їхньої хатини. З огляду на звуки, які лунали у темряві, багато поселян припускало, що спосіб убивства був досить незвичним. Проте жителі селища ніколи не заводили про це мову зі старим чоловіком і його дружиною, оскільки їхні обличчя завжди були такими миршаво-змарніми, а їхня крихітна злиденна хатина ховалася в напівсутіні широких дубів в глибині занедбаного подвір'я. Правду кажучи, хоч власники котів і ненавиділи старе подружжя, проте страх перед

ними був ще дужчим. Тож замість того, щоб покарати їх як безжалісних убивць, вони лиш ретельно дбали про те, щоб їхні улюбленці-мишолови не вешталися поблизу віддаленої хатини, що тонула у темних кронах дерев. Коли ж через недогляд траплялося невідворотне і якийсь кіт таки зникав, а ніч повнилася дивними звуками, власник тільки безпорадно нарікав або й навіть втішав себе думкою, що, дякувати долі, таке трапилося не з одним із його дітей. Адже ультарці були простим народом і не відали, звідки прийшли перші коти.

Одного дня у вузькій брукованій вулички Ультару увійшов караван дивних мандрівців. Це була якась темношкіра ватага, не схожа на інший мандрівний люд, що проходив селищем двічі на рік. Вони віщували майбутнє на ринковій площі в обмін на срібло і привезли з собою яскраві наміста з дальніх сторін. Ніхто не відав, з якої землі прибули ці блукальці, однак поселяни бачили, як ті промовляли якісь дивні молитви, а на їхніх фургонах були нанесені химерні образи з тілами людей і головами котів, яструбів, баранів та ле-

вів. Голову зверхника ватаги прикрашав дивний убір з двома рогами, між якими стирчав чудернацький диск.

Разом із караваном до селища прибув маленький хлопчик без батька чи матері, що мав лише крихітне чорне кошеня, яке любив понад усе на світі. Морвиця забрала у нього найдорожче, але залишила йому це маленьке пухнасте створіння, яке хоч якось розраджувало його у горі. У такому юному віці людина здатна знайти заспокоєння навіть у пустотливих веселошах чорного кошеняти. Тож хлопчисько, якого ці темношкірі мандрівці звали Менесом, посміхався значно частіше, ніж плакав, і нерідко сидів, граючись зі своїм невгамовним товаришем на східцях фургону з дивовижними малюнками.

Вранці третього дня, відколи мандрівці прибули до Ультару, Менес не зміг знайти своє кошеня. Поки він стояв, голосно схлипуючи посеред ринкової площі, кілька поселян розповіли йому про старого і його дружину, а також про дивні звуки, що лунали вночі. Почувши ці слова, він перестав плакати і поринув у довгу задуму, яка згодом перейшла у молитву. Простягнувши руки до сонця, він молився дивною мовою, яку не міг зрозуміти жоден із мешканців селища. Втім, поселяни не надто цим переймалися, оскільки вся їхня увага була прикута до неба й чудернацьких форм хмар, які стали його затягувати. Дивно, але коли хлопчина взявся промовляти свою молитву, у небесах почали утворюватися невізразні хмароподібні химерні фігури – рогаті істоти-покручі з дисками на головах. Природа багата такими ілюзіями, що завжди бентежать надто вразливі уми.

Того вечора мандрівці подалися з Ультару, і їх більше ніколи там не бачили. Селяни ж стривожилися, зауваживши, що всі коти у селищі кудись запропалися. Коти зникли з кожнісінької оселі, великі й малі, чорні, сірі, смугасті, руді та білясті. Старий Кранон, голова селища, записався, що це темношкірі блукальці забрали з собою котів, щоб помститися за вбивство кошеняти Менеса, відтак прокляв як сам караван, так і того хлопчиська. Однак Ніт, сухорлявий нотаріус, заявив, що старий поселянин і його дружина були значно вірогід-

нішими винуватцями, адже їхня ненависть до котів була добре знана, а поведінка ставала чимраз нахабнішою. Втім, ніхто так і не наважився висловити своє невдоволення лиховісному подружжю, навіть коли Аталі, малолітній син корчмаря, поклявся, ніби бачив у сутінках всіх ультарських котів на тому проклятому подвір'ї, що ховалося під кронами дерев – ставши по двоє, вони повільно й урочисто ходили колом довкола хатини, немов виконували якийсь химерний тваринячий ритуал. Селяни не знали, чи можна вірити словам такого маленького дитинчати, і хоч вони й побоювалися, що те лиходійське подружжя убило котів за допомогою якихось темних чарів, та все ж таки вирішили не чіпати старого поселянина, аж доки не вдасться

Балачки про цю подію ще довго не вщухали серед мешканців Ультару.

перестріти його поза межами його темного огидного подвір'я.

Тож, сповнені марної люті, ультарці послушли, а коли прокинулися на світанку – о диво! – всі коти вже повернулися до своїх домівок! Великі й малі, чорні, сірі, смугасті, руді та білясті – жоден не зник. Коти мали вгодований вигляд, їхня шерсть аж блистіла, а в муркотінні вчувалося якесь розкоисте вдволення. Мешканці селища страшенно здивувалися й жваво обговорювали цю подію. Старий Кранон і тепер наполіг, що коти були у темношкірих мандрівців, оскільки вони ще ніколи не поверталися живими з хатини ветхого поселянина та його дружини. Втім щодо одного погодилися всі: небажання котів частуватися шматочками м'яса або молоком, якими їх зазвичай годували, було більш ніж дивним. Упродовж двох наступних днів вгодовані, лінкуваті коти Ультару не торкалися жодної їжі, а тільки дрімали собі біля хатніх вогнищ чи на осонні.

Минув тиждень, перш ніж мешканці селища помітили, що зі смерком у вікнах хатини, яка стояла поміж дерев, на спалахувало жодного вогника. Тоді худорлявий Ніт зауважив, що від тієї ночі, як зникли коти, ніхто не бачив ані старого поселянина, ані його

невпинно розмовляли про старого поселянина і його дружину, про караван темношкірих мандрівців, про маленького Менеса і його чорне кошеня, про молитву хлопчини і відповідь на неї небес, про химерну поведінку котів у ту ніч, коли від'їхав караван, а також про те, що пізніше було виявлено у хатині, оточеній темними деревами на тому огидному подвір'ї.

Тож врешті мешканці селища прийняли дивовижний закон, про який розповідають торговці в Гатеру і яким наводяться мандрівники у Гірі, а саме, що в Ультарі заборонено вбивати котів.

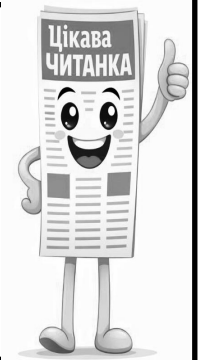
Переклав Петро ШЕРЕЙКО, «Провід у майбутнє».

НАША ДОВІДКА:
«Коти Ультару» (англ. The Cats of Ulthar) – одне з найвідоміших оповідань американського письменника, який писав у жанрах жахів та містики і став родоначальником «Міфів Ктулху» (спільного вигаданого світу) Говарда Філіпса Лавкрафта (1890 – 1937), написане у 1920 році. Воно належить до «Циклу снів» автора та вирізняється своєю похмурою, казковою атмосферою. Письменник обожнював котів і вважав їх загадовими, шляхетними істотами. Це оповідання є своєрідним маніфестом його любові до них.

Перший українець за часів СРСР, який літав у космос, був Павло Попович (1930 – 2009), який аж двічі вирушав до зірок – у 1962-му і 1974 роках. Він завжди підкреслював, що – українець, і пишався цим, згадуючи

внесок таких українців, як Корольов, Кондратюк, Янгель, у розвиток космонавтики. Павло Попович став першою людиною, яка заспівала в космосі – це була українська народна пісня «Дивлюсь я на небо та й думку гадаю».

Леонід КАДЕНЮК (1951 – 2018), перший і єдиний космонавт незалежної України (з 19 листопада до 5 грудня 1997 року здійснив космічний політ на американському шатлі «Колумбія»):

«Мені часто ставлять таке питання: «У чому секрет вашого успіху?». Я відповідаю, що жодного секрету немає. Усе абсолютно просто: треба мати мету й багато працювати. Ось увесь секрет».

● **НАРОДИЛАСЯ В СОРОЧЦІ**

Старшокласниця впала з неба із висоти понад три кілометри

17-літня Джуліана Кепке стала єдиною пасажиркою, яка вижила після аварії літака LANSA Lockheed L-188 24 грудня 1971-го в джунглях Перу. Дівчина 10 днів блукала джунглями

Ліна ВОГОНЬ

Упереддень Різдва, рейс літака перуанських авіаліній LANSA затримувався. На борт літака зайшли 92 особи – 6 членів екіпажу та 86 пасажирів. Дослідниця птахів Марія Кепке з Німеччини та її донька Джуліана летіли до міста Пукальпа. Хотіли зустріти Різдво з батьком-дівчиною – зоологом Гансом-Вільгельмом Кепке. Він проводив дослідження в джунглях Амазонки.

Через 40 хвилин після зльоту капітан корабля побачив перед собою грозовий фронт. Виіршив летіти прямо на нього і не змінювати курс через і так велику затримку літака. О 12:36 на висоті 6400 метрів у крило літака вдарила блискавка. Почалася пожежа в паливному баці, відпадало крило.

З висоти 3200 метрів літак упав у тропічний ліс за 20 хвилин польоту від Пукальпе.

Сильна злива загасила пожежу, невеликі частини зруйнованого літака непомітні з повітря. За годину на місце аварії прилетіли рятувальники. Але не могли точно визначити,

де впав літак. Не могли навіть приземлитися через джунглі. Усіх, хто був на борту, оголосили загиблими.

Джуліана пролетіла у вільному падінні майже 3 кілометри. Її ряд крісел випав, коли у літака відламалося крило. Удар пом'якшили дерева і пологий пагорб, куди звалився лайнер. Вона досі була прив'язана ременем безпеки до крісла – це її врятувало від смертельних травм. Дівчина знепритомніла і прийшла до тями тільки наступного ранку.

Джуліана мала важкий струс мозку, розрив підколінної зв'язки, перелом ключиці,

Школярка використовувала ціпок, щоб відганяти отруйних змій. Щодня Джуліана з'їдала по кілька цукерок та пила дуже багато річкової води.

розбите око, порізи кінцівок. На ній – легка сукня та одна сандалія. Серед розкиданих фрагментів багажу дівчина знайшла пакет із льодяниками. Школярка використовувала ціпок, щоб відганяти отруйних змій. Щодня Джуліана з'їдала по

Після катастрофи Джуліана Кепке у Німеччині отримала ступінь доктора наук з біології, активно займається охороною природи і не боїться авіаперельотів.

кілька цукерок та пила дуже багато річкової води. Мухи відклали в рані на плечі личинки, виразка не гоїлася.

На десятий день виснажена дівчина побачила човен біля берега. Неподалік була невелика хатина ри-

стечка Пуерто Інка годували нещасну, потім обробили рану. На човні за десять годин доправили до лікарні. Там дівчину полікували, вкололи антибіотики. Наступного дня після порятунку вона побачила батька. Усі вважали дівчину загиблою.

Джуліана вказала рятувальникам місце аварії літака. 12 січня вони знайшли тіло її мами. Жінка теж пережила катастрофу, але була сильно поранена і померла за кілька днів після аварії. Та сама доля спіткала ще 13 людей, які залишилися живими після падіння. Інші пасажирки та члени екіпажу розбились.

Видужавши після катастрофи, Джуліана у Німеччині вивчилася на біолога та отримала ступінь доктора наук

(спеціалізується на мамології – вивченні кажанів). Вийшла заміж. Живе у Мюнхені.

Після смерті батька у 2000-му році Джуліана очолила дослідницьку станцію Пангуана (Panguana) в Перу, засновану її батьками. Станом на 2026 рік вона продовжує працювати бібліотекаркою у Баварській державній зоологічній колекції в Мюнхені та активно займається охороною природи. Кілька разів відвідувала місце катастрофи і не боїться авіаперельотів.

Її історія описана в автобіографії «Коли я впала з неба» (вперше видана у 2011 році, є переклад українською) та документальному фільмі Вернера Герцога «Крила надії» (1998).

● **ГОЛОВОЛОМКА**

Чайнворд «Спортивний»

Завдання: із букв, розташованих у сірих клітинках, складіть ключове слово

1. Трав'яний, ґрунтовий або хардовий прямокутний майданчик, розділений сіткою. 2. Злітна смуга для лижника. 3. Стан боксера під час бою, коли він після удару супротивника не може звестися на ноги, щоб продовжувати бій. 4. Велосипед, призначений для двох осіб, що сидять одна за одною. 5. Змагання з бігу на велику дистанцію. 6. Атакуючий гравець футбольної, хокейної та інших спортивних команд. 7. Японська система самозахисту без зброї. 8. Вид командного спортивного змагання, яке складається з низки завдань, що виконуються різними членами команди по черзі. 9. Бойове мистецтво, створене на базі давньояпонських технік

джиу-джитсу. 10. Міжнародні спортивні змагання, які влаштовуються раз на чотири роки. 11. Комплекс фізичних вправ, які виконують під музику. 12. Вихід м'яча за бокову лінію. 13. Спортивна гра, що полягає в перекиданні ракеткою невеликого м'яча через низьку сітку. 14. Водний вид спорту, особливо популярний на Гавайях, Канарських островах і Балі. 15. Гра, за правилами якої м'яч заганняють в ямки або лунки через різні штучні перешкоди. 16. Найпопулярніша гра в світі. 17. Ручна зброя для метання стріл. 18. Палиця із загнутим кінцем, пристосована для гри в хокей. 19. Спортивний суддя, рефері. 20. Найвищий результат в окремому виді спорту. 21. Довгий прямий удар, що виконується ближньою відносно суперника рукою. 22. Спортивна гра в м'яч, учасники якої повинні руками закидати

1			2						3	
		9				10				
			16			17				
							18			
	15	22		26		23			4	
8			25	28					11	
		21				27				
				24			19			
				20					5	
	14			13		12				
7						6				

м'яч у «кошик». 23. Невелика сокира, якою користуються альпіністи під час підняття на гори. 24. Пенальті в хокеї. 25. Велосипедна доріжка. 26.

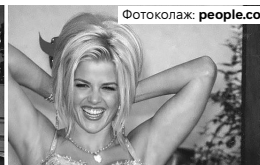
Спортивний колектив, група. 27. Людина великої фізичної сили і міцної будови тіла. 28. Килим для дзюдо.

Відповіді – на с. 11

● **ОЦЕ ТАК-ТАК!**

«Не йди більше на роботу, моя кохана. Тобі більше ніколи не доведеться працювати», – заявив після першої зустрічі магнат Анні-Ніколь.

У 89 РОКІВ ОДРУЖИВСЯ ІЗ... 26-ЛІТНЬОЮ

Це весілля стало одним із найгучніших медійних скандалів 1990-х через величезну різницю у віці – 63 роки

Соня ПОЦІЛУЙЧИК

У 1994-му американський нафтовий магнат Джеймс Говард Маршалл II, один із найбагатших людей у світі і якому йшов 90-ий рік, оголосив про весілля з 27-літньою супермоделлю Анною-Ніколь Сміт. Для Маршалла це був третій шлюб, для Сміт – другий.

Вони зустрілися у 1991 році в стриптиз-клубі в Г'юстоні, де працювала Анна-Ніколь, яка мріяла про модельну кар'єру. Між ними, кажуть, одразу спалахнула іскра. Бо вже наступного дня Маршалл передав їй конверт із 1000 доларами готівкою і сказав фразу, яка згодом стала легендарною: «Не йди більше на роботу, моя кохана. Тобі більше ніколи не доведеться працювати».

Далі все розвивалося стрімко. Анна отримувала розкішні подарунки: червоний кабриолет Mercedes, доступ до бунгало, яке колись належало Мерилін Монро, прикраси вартістю понад 1 мільйон доларів.

27 червня Анна-Ніколь Сміт, яка завдяки зв'язкам із Джеймсом Говардом Маршаллом стала популярною моделлю Playboy, погодилась стати його дружиною.

«Я виходжу за нього не через гроші. Він благав мене чотири роки. Але спершу я хотіла побудувати кар'єру. Тепер маю і свої гроші», – казала модель.

На весіллі наречений сидів в інвалідному візку, а наречена в мереживній сукні з напівголеним розкішним бюстом викочувала його в сад подихати свіжим повітрям...

Вона віддано доглядала чоловіка, поки він не зліг. Через 14 місяців після весілля магнат помер...

Це дало початок багаторічній судовій тяганині за його багатство, що оцінювалося в 1,6 мільярда доларів, між Анною-Ніколь та сином магната Пірсом Маршаллом. Вона так і не отримала спадку до своєї смерті у 2007 році, бо у 39-літньому віці померла від передозування суміші метадону та антидепресантів.

● **СУДОКУ**

Іжачок

Ігрове поле являє собою порожній квадрат розміром 9х9. Числа за його межами позначають суми найближчих трьох цифр у рядку або стовпчику. Для розв'язання завдання необхідно заповнити головоломку відповідно до звичайних правил судoku.

8	13	24	14	16	15	11	17	17
18								6
14	2					7		16
13								23
12								24
19								8
14								13
17								14
18	8					1		10
10								21
	20	18	7	18	17	10	21	8

Відповіді – на с. 11

Олена ПІДГРУШ-НА, олімпійська чемпіонка зимових Олімпійських Ігор-2024 в Сочі (росія):

«Уявляю емоції, коли ти стоїш в Сочі й лунає Гімн

просто на Червону площу зайшли наші війська?! Це десь так. Пізніше нам розповіли історію, що всіх переможців нагороджував путін. А коли він дізнався, що естафету виграли українки, він взагалі не приїхав на нагородження! Тоді золоті нагороди нам вручав Бубка. То ж мої руки чисті, тому що я не тримала за руку путіна».

Якщо зараз призови від держави за золоту нагороду Олімпійських ігор становлять 125 тисяч доларів, то в Ліллегаммері-1994 медаль вищого ґатунку оцінювалася у 15000 умовних одиниць американської валюти. І хоча сьогодні ця сума може здатися досить невеликою, тоді за ці гроші цілком можна було придбати одразу декілька квартир. Срібна медаль оцінювалася у 7000, а бронзова – в 3000 доларів.

СПОРТИВНА МОЗАІКА

Валентина Цербе здобула історичну для України «бронзу» на Олімпіаді, не маючи власних лиж і взуття

А коли 16-річна фігуристка Оксана Баюл виборола наше перше «золото», то в організаторів... не знайшлося Гімну України

Денис ШАХОВЕЦЬ, champion.com.ua

«НА ГОНКУ ПОЗИЧИЛА ПАРУ ЛИЖ У НІНІ ЛЕМЕШ»

На перших для незалежної України зимових Іграх Олімпіади-1994 в норвезькому Ліллегаммері наші спортсмени вибороли дві медалі: бронзову – біатлоністка Валентина Цербе і золоту – фігуристка Оксана Баюл. Нагорода Цербе стала історичною першою нагородою на Олімпіадах за часів незалежності. Причому медаль уродженки села Полісся Коростенського району Житомирської області у спринтерській гонці була справжнім дивом, адже для того, аби ця звитяга сталася, склалися в пазл неймовірна кількість факторів.

Зараз у це складно повірити, але Валентина Цербе змагалася на чужих лижах – їх їй позичила на той час перспективна юніорка Ніна Лемеш. На відборі в Карпатах Цербе навіть не мала власних чобіт. До того ж вона готувалася без особистого тренера, перекладача й масажиста.

«Мені приємно, що ця нагорода перша в історії. Коли я бігла ту гонку, у нас було – -18. Одна-єдина пара лиж належала Ніні Лемеш, однак ці лижі були для температури – -5. Тому, можна сказати, що вони мені не надто допомагали, але інших я не мала», – розповідала пані Валентина автору цих рядків.

Цікаво, що Валентина Цербе взагалі не повинна була бігти ту спринтерську гонку. Тренери планували залучити її лише на естафету, проте допоміг збіг обставин. Під час контрольного тренування на швидкість інша

Ось вони – українські Герої зимових Олімпіад!

біатлоністка Олена Петрова, яка через чотири роки стане срібною призеркою Ігор-1998 у Нагано, наплутала проходження кіл, через що була дискваліфікована.

У спринті Цербе виступала в першій стартовій групі й змогла закрити всі 10 мішеней. Коли вона бігла фінішне коло, було незрозуміло, що спортсменка претендує на високі місця, оскільки її результат був орієнтиром для інших. Тренери навіть радили їй берегти сили на заключних метрах дистанції, оскільки

покладали надії передусім на естафету.

«Коли я відстрілялася «чисто» й вирушила на останнє коло, тренер із Сум говорив: «Валя, молодець. Все, далі йди пішки, бережи сили». Проте в мене з'явилася віра в те, що можу виграти медаль, і я спробувала скористатися цим шансом», – згадувала Цербе.

Якщо українка змогла відпрацювати ідеально на вогневих рубежах, то фаворити один за одним вирушали на штрафні кола, що дозволило їй все ж вписати своє ім'я в іс-

торію. При цьому Валентину Цербе відділили від «золота» канадійки Міріам Бенар лише 1,2 секунди, а від «срібла» білоруски Світлани Парамігіної взагалі якась мить – одна десята!

Та все ж тієї медалі могло й не бути: казахстанська спортсменка Інна Шешкіл, яка залишила незакритими

дві мішені на стрільбі стоячи, мала вигравати золоту медаль, однак не розібралася з маршрутом траси й у фінішному створі повернула не туди, втративши дорожочні секунди – в підсумку вона стала четвертою.

Оскільки вся українська делегація тоді підтримувала фігуристів (Віктора Петренка, який посів 4-е місце, і Оксану Баюл – майбутню чемпіонку. – Ред.), з якими були передусім пов'язані медальні сподівання, на церемонії нагородження мало хто міг розділити з Цербе той сенсаційний триумф. Також легендарна спортсменка пригадує, що

під час пресконференції вона відповідала на запитання журналістів українською, чим здивувала срібну призерку, білоруску Світлану Парамігіну, яка подумала, що Валентина не хоче, щоб «братня» біатлоністка її розуміла.

Після початку повномасштабного воєнного вторгнення росії Цербе-Несіна залишилась у місті Прилуки Чернігівської області, почесною громадянкою якого є, і активно зайнялася волонтерством, а її чоловік – Анатолій Несін – захищає нашу державу у складі Збройних Сил України.

До речі, воїну Анатолію Несіну волонтерську допомогу із США надавала перша олімпійська чемпіонка незалежної України Оксана Баюл, яка 16-річною триумфувала на зимових Іграх в норвезькому Ліллегаммері-1994.

У КІНЦІ ВИСТУПУ ТРЕНЕРКА ЗАКРИЧАЛА: «ПОТРІБНА КОМБІНАЦІЯ!»

Головною героїнею Олімпійських ігор 1994-го судилося стати 16-річній фігуристці Оксані Баюл, яка, попри юний вік, встигла пережити величезні проблеми на своєму шляху. Коли Оксані було лише кілька років, батько пішов із родини. У 13 літ від раку померла мама, а ще через місяць не стало бабусі. Баюл могла опинитися в дитячому будинку, проте опікунство над нею взяла тренерка Галина Змієвська.

Хоча Оксана їхала до Ліллегаммера у статусі чинної чемпіонки світу, головною фавориткою все ж вважалася американка Ненсі Керріган. Боротьба за медалі почалася ще до початку Ігор: партнерка Керріган по команді Тоня Гардінг організувала напад на суперницю. Прихильник Гардінг перебив Керріган ногу

залізним прутком, однак завдяки лікарям Ненсі вдалося одужати до змагань. Гардінг також змогла взяти участь в іграх завдяки адвокатам. На старті олімпійського турніру Баюл продемонструвала одну з найкращих коротких програм в історії олімпійського фігурного катання – «Чорний лебідь» на музику Чайковського. Однак у фігурному катанні все вирішують оцінки суддів, які поставили вищі бали Ненсі Керріган, внаслідок чого українка поступалася американці перед довільною програмою.

На тренуванні перед довільною програмою Оксана

зіштовхнулася на льоду з представницею Німеччини Танею Шевченко. Обидві фігуристки в той момент рухалися спиною вперед, тож не помітили одна одну. Лезо ковзана німкені на кілька сантиметрів ушкодило окістя Оксани. Вона зазнала сильного болювого шоку й не змогла самостійно підвестися, а під час падіння ще й серйозно вдарилася куприком.

Інша німецька спортсменка Катаріна Вітт відтягла Оксану до бортика, де німецький лікар негайно надав допомогу та зробив кілька ін'єкцій. Українській фігуристці наклали шви, і вже за два дні, після застосування знеболювальних препаратів, вона, попри біль, проявила характер і все ж вийшла на лід із завершальною довільною програмою.

Баюл упевнено виконала всі заплановані елементи й уже готувалася завершити виступ потрійним стрибком, коли кризь гул трибун почула вибуки Галини Змієвської. Відчуваючи, що українка все ще поступається американській суперниці, тренерка закричала: «Потрібна комбінація!». За якихось 15 секунд до фіналу Баюл на ходу змінила програму й під останню ноту музики виконала каскад: подвійний аксель – подвійний тулуп.

Після прокату Оксану наклав нервовий зрив. Четверо з дев'яти суддів віддали перевагу Керріган, що четверо – Баюл. Вирішальним став голос німецького арбітра, колишнього чемпіона світу Яна Гоффманна, який поставив Оксані вищі оцінки за артистизм, і саме цим вивів її на перше місце.

«Я почала плакати одразу після того, як завершила програму. На той момент мені неважливо було, яке місце я посаду. Найважливішим для мене було те, що я вистояла до кінця», – згадувала згодом Баюл в інтерв'ю «Суспільному» про день, який зробив її першою в історії України олімпійською чемпіонкою.

ЗАМІСТЬ ГІМНУ УКРАЇНИ ПРОПОНУВАЛИ ВКЛЮЧИТИ... ГІМН СРСР ЧИ РОСІЇ

Цікаво, що на церемонії нагородження підняття українського прапора на честь Оксани Баюл довелося чекати близько 45 хвилин. Виявилось, що організатори не мали запису Гімну України, адже перемога українських спортсменів була непередбачуваною. Їм запропонували замінити його на гімн СРСР або навіть росії, проте українська делегація на чолі з тогочасним президентом НОК Валерієм Борзовим категорично відмовилася.

На щастя, керівниця делегації фігуристів Людмила Михайловська, мала в готелі касету з українським Гімном і кинулася за нею. Врешті-решт того дня вперше на Олімпійських іграх пролунала українська державна музика, хоча прапор, на жаль, організатори підняли догори дригом.

«Коли ми їхали на Олімпіаду, то були майже нікому не відомі... А в Україну поверталися вже як національні герої. За нами надіслали літак. Нас зустрічали з червоною доріжкою, з урочистостями», – згадувала Оксана Баюл.

Морган Фрімен до акторства служив у ВПС США механіком з обслуговування літаків, а пізніше здобув ліцензію пілота-аматора.

Зіграв темношкірого Бога у фільмах «Брюс Всемогутній» (2003) та «Еван Всемогут-

ній» (2007), що стало культовою ролюю.

Морган Фрімен активно займається збереженням бджіл та екологічними проектами.

Пережив серйозну автоаварію 2008 року, яка призвела до травми руки, що змушує його носити компресійну рукавичку для покращення кровообігу.

Морган ФРІМЕН, 88 років, американський актор, кінорежисер, отримав премію «Оскар» 2005 року за роль у драмі «Крихітка на мільйон доларів»:

«Якщо хочеш побачити диво, будь дивом!».

СИЛА ЛЮБОВІ

Батько не віддавав «безнадійного» сина у спецзаклад. І той... став генієм!

Закінчення.
Початок – на с. 1

Марія МРІЯ

Коли Кім Пік народився 11 листопада 1951 року, лікарі, лише поглянувши на його череп, винесли жорсткий вирок. Голова була неприродно великою. Обстеження мозку показали серйозні вади розвитку. У нього повністю був відсутній мозолистий корпус – пучок із приблизно 200 мільйонів нервових волокон, що з'єднує ліву й праву півкулі мозку.

Без нього, казали медики, дитина ніколи не зможе нормально ходити, говорити чи жити самостійно.

Рекомендація була однозначна:

– негайно віддати його до спеціального закладу і жити далі.

Батько Кіма, Фран Пік, подивився на новонародженого сина і відповів лише одне слово: – Ні.

Він забрав Кіма додому. І з часом зрозумів: мозок, який лікарі називали «зламаним», умів те, на що не здатен жоден «звичайний» мозок.

У три роки, коли інші діти лише вчилися рахувати до десяти, Кім запам'ятовував цілі книжки після одного прочитання вголос. Не зміст – кожне слово. Кожен номер сторінки. Кожен розділовий знак. Батько читав йому перед сном.

А вранці Кім без жодної помилки міг відтворити книжку – з початку до кінця і навпаки.

З роками його здібності ставали дедалі неймовірнішими – і дедалі менш зрозумілими. Він читав книжку приблизно за годину, читаючи обидві сторінки водночас: ліве око – ліву сторінку, праве – праву. Обидві півкулі працювали незалежно й паралельно. Він запам'ятовував близько 98 % усього прочитаного.

За життя Кім Пік вивчив напам'ять близько 12 000 книжок: історію, літературу, географію,

Життя Кіма Піка стало основою всесвітньо відомого фільму-драми «Людина дощу» (1988), який отримав 4 «Оскари».

музику, спортивну статистику, Шекспіра, Біблію, телефонні довідники, поштові індекси, альманахи, енциклопедії.

Його пам'ять утримувала все – назавжди.

Запитайте його, що сталося 15 березня 1847 року, – і він миттєво скаже, що це був понеділок, перерахує історичні події того дня, процитує газетні замітки й навіть згадає погодні умови.

Запитайте про індекс 84321 – і почувсте:

«Логан, штат Юта. Населення 48 174. Координати 41,7° пн. ш., 111,8° зх. д. Місто університету Utah State, заснованого 1888 року».

Його мозок працював як надпотужний комп'ютер із необмеженою пам'яттю – але швидкість і точність перевершували будь-яку машину.

Науковці роками вивчали Кіма, намагаючись зрозуміти, як мозок без мозолистого тіла взагалі може функціонувати, не кажучи вже про надлюдські можливості.

Гіпотеза була така: без звичного «бар'єра» між півкулями інформація вільно циркулювала по всьому мозку, створюючи унікальні нейронні зв'язки й феноменальну пам'ять.

Але за цей дар довелось дорого заплатити. Кім так і не навчився самостійно застібати гудзики. Не міг сам чистити зуби. Його рухи були незграбними, хода – важкою. Соціальні ситуації збивали з пантелику: він не розумів сарказму, метафор, абстрактних понять і того, чому люди

інколи говорять не те, що мають на увазі. В усьому він потребував батька – в одяганні, харчуванні, гігієні, орієнтації у світі.

Фран Пік став для нього всім: доглядальником, захисником, супутником життя. Він присвятив своє життя синові, якого лікарі вважали «безперспективним».

Десятиліттями вони тихо жили в Солт-Лейк-Сіті. Про надзвичайні здібності Кіма знали лише рідні та бібліотекарі, які з подивом дивилися на чоловіка, що знав їхні фонди напам'ять.

Усе змінилося в 1984 році. Сценарист Баррі

Так народився сценарій, який згодом став фільмом «Людина дощу».

У 1988 році стрічка вийшла на екрани. Дастін Гоффман зіграв Реймонда Беббіта – саванта з феноменальною пам'яттю та глибокими соціальними труднощами. Образ був безпосередньо натхненний Кімом Піком (хоча для драматургії персонажа зробили аутичним – Кім аутизму не мав).

Перед зйомками Гоффман особисто зустрівся з Кімом і згодом сказав: «Знайомство з Кімом змінило моє уявлення про можливості

За цей дар довелось дорого заплатити. Кім так і не навчився самостійно застібати гудзики. Не міг сам чистити зуби. В усьому він потребував батька...

Морроу зустрів Кіма на конференції, присвяченій людям з інвалідністю. Він поставив просте запитання – очікуючи повільної, непевної відповіді.

Натомість Кім миттєво видав історичні факти, погодні зведення й газетні заголовки з тієї дати – з ідеальною точністю.

Баррі був приголомшений. Він годинами розмовляв із Кімом, ставив «неможливі» запитання й бачив, як людина з важкими порушеннями діставалася до знань.

Але найбільше його вразило інше: теплота Кіма, м'який гумор, щира зацікавленість людьми, людяність, що світилася крізь усі відмінності.

людського мозку і про справжнє співчуття».

«Людина дощу» здобув чотири «Оскари» (найкращий фільм, режисура, актор і сценарист) і відкрив мільйонам людей у світі поняття савантизму та нейрорізноманіття. А Кім Пік – справжній Rain Man – став відомим.

Після успіху фільму Фран і Кім почали подорожувати, виступати з лекціями, захищали права людей з інвалідністю. Вони відвідували школи, університети, лікарні, конференції в США та за кордоном.

Глядачі приходили побачити «диво». А знаходили людину, яка любила Шекспіра, щиро

цікавилася чужими рідинами, пам'ятала всі деталі розмов роками й змушувала людей почуватися важливими.

На сцені Кіму ставили запитання:

– Який день тижня був 17 серпня 1921 року?

– Вівторок. Того дня Бейб Рут забив свій 139-й хоум-ран.

– Столиця Буркіна-Фасо і населення?

– Угадугу, приблизно 2,2 мільйона (на 2009 рік).

– Початок «Гамлета».

І він цитував цілий акт – дослівно, без пауз.

Науковці залишалися спантеличеними. NASA досліджувало його мозок. Неврологи писали наукові статті. Але повністю пояснити феномен так і не змогли. А Кім це не турбувало. Йому було важливо спілкуватися з людьми.

Після кожного виступу він годинами розмовляв із глядачами – радив книжки, жартував, слухав, запам'ятовував.

19 грудня 2009 року Кім Пік помер від серцевого нападу. Йому було 58.

Світ втратив один із найзагадковіших розумів. А ті, хто його знав, втратили людину з неймовірною добротою, радістю життя і здатністю бачити цінність у кожному.

І, можливо, деякі таємниці не потрібно розв'язувати – їх потрібно прожити, прийняти й ушанувати.

Кім Пік (1951 – 2009) довів, що інвалідність і геніальність можуть жити в одній людині. Що «інакший» не означає «гірший». Що любов важливіша за медичний прогноз.

Лікарі сказали, що він не зможе жити. А він запам'ятав більше книжок, ніж більшість людей прочитають за десять життів. А батько Фран (Френсіс) Елвін Пік (1926 – 2014), який не здався, довів: жоден діагноз не має останнього слова, якщо поруч є любов.

Джерело: фейсбук-група «Життя, яке воно є».

СВІТ ВРЯТУЄ ДОБРОТА!

КІАНУ РІВЗ: НЕ В ГРОШАХ ЩАСТЯ

А ще 61-річний канадський актор, режисер, продюсер і музикант Кіану Рівз яскраво підтримав Україну разом зі своїми шанувальницями плакатом «Все буде Україна».

Його батько пішов із родини, коли йому було лише три роки. Донечка померла у восьмирічному віці. Дружина загинула в автокатастрофі. Найкращий друг помер від передозування. І попри всі ці втрати він не зламався, не втратив внутрішнього світла, не дозволив своєму світові розсипатися

Орися РИСЬ

Під час зйомок фільму «Будинок біля озера» (2006) він випадково почув розмову двох ко-стюмерок. Одна з них плакала, бо ризикувала втратити дім, якщо не знайде 20 тисяч доларів. Він мовчки переказав їй цю суму на рахунок.

У свій день народження 2010 року він сам зайшов до пекарні, купив собі маленький кекс із однією свічкою. А потім, сидючи там, пригощив усіх відвідувачів кавою та булочками. Так виглядав його «розкішний» святковий день.

Гонорари за фільми «Матриця» він розділив із командою спецефектів, передавши їм близько 50 мільйонів доларів – бо вважав, що саме вони є справжніми героями цих фільмів. Він майже не користувався послугами каскадерів, але коли все ж доводилося – віддячував щедро: подарував кожному з них мотоцикл Harley-Davidson.

До сьогодні він спокійно їздить метро чи автобусом, коли це зручно. Без сорому. Без показухи. Просто тому, що так практично.

Численні лікарні по всьому світу підтверджують: від нього вони отримували пожертви на десятки мільйонів доларів. У деяких проектах він віддавав до 90% свого гонорару, щоб продюсери могли запросити інших акторів.

У 1997 році папараці заскочили його на вулиці – він сидів поруч із безхатьком, слухав його історію й снідав разом із ним.

Усе добре, що ми знаємо про Кіану Рівз, він ніколи не розповідав сам. Про це говорили ті, кому він допоміг.

ВІДПОВІДІ НА ЧАЙНВОРД «СПОРТВИЙ»:

1. Корт. 2. Трамплін. 3. Нокаут. 4. ТанDEM. 5. Марафон. 6. Нападник. 7. Карате. 8. Естафета. 9. Айкідо. 10. Олімпіада. 11. Аеробіка. 12. Аут. 13. Теніс. 14. Серфінг. 15. Гольф. 16. Футбол. 17. Лук. 18. Ключка. 19. Арбітр. 20. Рекорд. 21. Джеб. 22. Баскетбол. 23. Льодоруб. 24. Буліт. 25. Трек. 26. Команда. 27. Атлет. 28. Татамі. **Ключове слово-відповідь чайнворду: «Турнік».**

ВІДПОВІДІ НА СУДОКУ «ІЖАЧОК»

	8	13	24	14	16	15	11	17	17	
18	4	6	8	9	5	7	1	2	3	6
14	3	2	9	1	8	6	4	7	5	16
13	1	5	7	4	3	2	6	8	9	23
12	2	4	6	5	1	3	8	9	7	24
19	7	9	3	6	4	8	2	5	1	8
14	8	1	5	2	7	9	3	6	4	13
17	9	7	1	8	2	4	5	3	6	14
18	6	8	4	3	9	5	7	1	2	10
10	5	3	2	7	6	1	9	4	8	21
	20	18	7	18	17	10	21	8	16	

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь».

Місцезнаходження видавця: 43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13. **Поштова адреса, за якою здійснюється редакційний контроль:** вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської області, 43016.

Головний редактор і відповідальний за випуск – ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович.
Зареєстрована 10 квітня 2025 року.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь».

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Телефони редакції:
066 82 47 160, 096 77 31 037

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305299000026007000803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний. Обсяг – 3 друковані аркуші

Передплатний індекс: 38036

Ідентифікатор медіа: R30-06106

Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт»
ТОВ «Дім», м. Тернопіль.
Тел.: (0352)52-27-37, (067) 352-18-51,
сайт www.a-print.com.ua

Тираж випуску: 2100.
Замовлення № 53.

12

№1(2)
2026

Ростислав СЕМКІВ, 50 років, відомий український літературознавець, критик, перекладач, директор видавництва «Смолоскип»:

«Феномен Остапа Вишні слід пам'ятати й цінувати, бо хтозна, можливо, «бацили сміху», які до нього розсівали Іван Котляревський та Степан Руданський, а після Павло Глазовий і Лесь Подерев'янський, і несуть справжнє ДНК веселої нації, котру не зламають сто тисяч перешкод».

● ХОЧЕТЕ – ВІРТЕ, ХОЧЕТЕ – ПЕРЕВІРТЕ

Зорі точно віщують процвітання штучного інтелекту. Навіть цей колаж до статті створив ШІ.

ЩО ПРОРОКУЮТЬ У 2026 РОЦІ ЛЕГЕНДАРНІ ВІЩУНИ

Прогнози на рік «Вогняного червоного коня» від Нострадамуса, Ванги і Ніколаса Ауджули (всі на фото)

Ліна ВОГОНЬ

ПІВ ТИСЯЧІ РОКІВ ТОМУ НОСТРАДАМУС ПОБАЧИВ У 2026-МУ «ВЕЛИЧЕЗНИЙ РІЙ БДЖІЛ»

Шифрувальники 470-річних загадкових віршів французького провидця Нострадамуса (1503 – 1566) пророкують глобальні конфлікти, геополітичні зрушення і таємничі катастрофи. Зокрема в його катренах, де згадується 2026-й рік, мова йде про «величезний рій бджіл» (ймовірно, це натяк на рої військових дронів) і території, «переповнені кров'ю».

Також одне з пророцтв описує «велику людину, вбиту за один день ударом блискавки», що зазвичай інтерпретується як раптове вбивство або смерть великої світової постаті у 2026 році.

Хоча багато тлумачень завершуються появою цьогогоріч «Людини світла» або доброзичливої фігури, яка відкриє нову еру оновлення і духовного пробудження після періоду потрясінь.

ЛЮДСТВО ВТРАТИТЬ КОНТРОЛЬ НАД РОЗВИТКОМ ШІ?

Одним із найтривожніших прогнозів на 2026-ий рік легендарної болгарської провидиці Ванги (1911 – 1996) є ймовірність великого геополітичного конфлікту за участю провідних держав, який може серйозно дестабілізувати світовий порядок.

Ще одним напрямом прогнозів стали стихійні лиха. У передбаченнях Ванги згадується зростання кількості землетрусів, вивержень вулканів та екстремальних погодних явищ у різних регіонах планети. Це може призвести до масштабних руйнувань і гуманітарних криз.

Одне з пророцтв Нострадамуса описує «велику людину, вбиту за один день ударом блискавки».

Окреме місце займають прогнози щодо штучного інтелекту. У них стверджується, що ШІ здатен досягти такого рівня впливу, за якого людство втратить повний контроль над його розвитком.

ДО НАС ПРИЛЕТЯТЬ ІНОПЛАНЕТЯНИ?

І 39-літній британський екстрасенс і гіпнотерапевт Ніколас Ауджула теж стверджує, що в 2026 році нашу планету очікує підвищена вулканічна та сейсмічна активність, особливо в Греції, Туреччині, на теренах Тихого океану та в Азії. Кіноіндустрія зіткнеться з численними судовими позовами про наклеп, а фільми, створені за допомогою штучного інтелекту, стануть звичним явищем.

Серед найфантастичніших передбачень – поява інопланетян та НЛО і спалах таємничої хвороби з симптомами, що нагадують аневризму. Екстрасенс також бачить символічне падіння Дональда Трампа з літака та черговий публічний конфлікт між британським принцом Гаррі та Меган Маркл.

Ауджула почав практикувати у 17 років, стверджуючи, що пам'ятає свої минулі втілення – від єгипетської цариці до швабри в Китаї. Раніше він нібито передбачив пандемію коронавірусу, перемогу Трампа на виборах і розвиток штучного інтелекту.

● ГУМОРЕСКА

«Як мій кум був моржем»

Павло ГЛАЗОВИЙ

Кум в газетах начитався про «моржів»
І скупатись в ополонці захотів:
– Загартуюся на холоді як слід –
Буду жити та брикати до ста літ.

– Я боюся застудитися, – кажу.
Кум же чваниться: – Я приклад покажу.
Рано-вранці, взявши кирки і ломи,
Ополонку пробивати вийшли ми.

Дуже дружно працювали, як завжди.
За годину докопались до води.
Кум швиденько роздягнувся: – Ну, дивись! –
Розігнався, посковзнувся, в воду – блись!

Плечі в нору, ноги вгору – тільки ляп!
Я до нього та за ноги зразу – хап!
Тяг за ноги, тяг за руки, тяг за чуб...
Витяг кума, а він синій, наче пуп.

Посадив його, питаю: – Як вода?
– Т-тепла, – каже, й зуб на зуб не попада.
Кум посидів півхвилини на льоду.
– Н-ну,– промовив,– т-ти к-купайсь, а я п-піду.

Т-ти за плечі м-мене т-трохи потруси,
Б-бо до льоду п-приморозило т-трусил...–
Я узяв його за голову та смик!
– Т-ти сказився, н-ненормальний?! – кум у крик.

Він схопився, закрутився і присів,
Бо від льоду відірвався без трусів.
Бачу, кум мій закоцюб, що аж опух.
Я узяв його, закутав у кожух.
Та й поніс отак додому, як дитя,
Що не вмів ще й ходити до пуття.
Жінка плаче, діти плачуть... От біда!
Кум з кожуха, наче лялька, вигляда.

– Не ридай,– втішає жінку, – все як слід...
Проживу тепер на світі до ста літ.
Не давай мені ні хліба, ні коржа.
Поклади скоріш на піч свого «моржа»
І пали солому й дрова день і ніч.
Для «моржа» найперше діло – тепла піч!

ДОВІДКА «ЧИТАНКИ»:

Уродженець села Новоскелюватка на Миколаївщині Павло Прокопович ГЛАЗОВИЙ (1922 – 2004) – був одним із найпопулярніших українських гумористів, чий твори стали справді народними. Тиражі його книжок сягали мільйонів примірників. Виступи артистів із його гуморесками

«Нехай від лих і бід усіх Вас береже здоровий сміх!».

(зокрема Андрія Соичи Анатолія Паламаренка) завжди збирали повні зали. Глазовий вважав себе учнем видатного гумориста. Саме Остап Вишня сприяв його перейзду до Києва та допоміг вступити до педагогічного інституту. Письменник пройшов Другу світову війну від самого початку до кінця. У 1950 – 1961 роках – заступник головного редактора журналу «Перець», згодом заступник головного редактора журналу «Мистецтво». Був головним редактором журналу «Новини кіноекрану». Помер на 83-му році життя 29 жовтня 2004 року. Похований разом із сином на Байковому кладовищі.

● СМІШНОГО!

– Не щастить мені, куме, з жінками..
– А ви, куме, до ворожки ходили?
– Ходив, не погодилась...

– Куме ти коли-небудь говорив дружині, що про неї думаєш?
– Так. Хочеш, шрам на голові покажу?

Кум заходить до куми, а та стоїть перед дзеркалом і бідкається:
– Ой, куме, я така стара, така некрасива, товста... Скажіть мені хоч якийсь комплімент!

Кум подивився, подумав і каже:
– Ну, кумо, мушу визнати – зір у вас просто ідеальний!

що не добігли до катакомб, адже недалеко у склад боеприпасів потрапила бомба.

«Гумор – це велика справа. Але в житті не завжди весело. Хоча я і вважаю себе щасливою людиною. Адже пройшов пекельними дорогами війни й залишився живим», – згадував про цей період Павло Глазовий.

«Не ридай,– втішає жінку, – все як слід... Проживу тепер на світі до ста літ».

– Куме, ви знаєте, що ваш собака вчоравкрив у мене ковбасу?
– Та ви що? А я дивлюся: де це він гроші взяв, щоб за неї розрахуватися?

– У дивні часи живемо, куме...
– Так, палити москалів можна! А траву – не можна...